

JETA E DAVIDIT

VOLUMI II

Teksti origjinal nga : Katherine Hershey

Përshtatur për Evropë nga: Paul Reid

JU LUTEMI VINI RE!

Vizualet për këtë seri mund të blihen në pjesën më të madhe të zyrave të BUF-it dhe në dyqanet në internet. Për një listë të zyrave të BUF-it dhe dyqaneve në internet në Evropë, ju lutemi vizitoni www.teachkids.eu/al dhe kliko mbi “Vendet”.

BUF SH

BASHKËSIA E UNGJILLIZIMIT
TË FËMIJËVE E SHQIPËRISË*

Copyright © 1997 Child Evangelism Fellowship® Inc.

Të gjitha të drejtat e rezervuara. Përdorur me leje.

Mund të riprodhohet vetëm për përdorim personal, shërbese, jofitimprurës ose jo-komercial. Vizitoni www.teachkids.eu/al për më shumë detaje mbi lejen e përdorimit.

HYRJE

Mësimet në volumin e dytë nuk janë aq të njohura sa disa mësimet të volumit të parë, si "Davidi dhe Goliathi" apo "Miqësia e Davidit me Jonathanin". Edhe pse jo shumë të njohura, mësimet ndihmojnë shumë si fëmijët e shpëtuar ashtu edhe ata të pashpëtuar. Perëndia do që ne të nxjerrim mësimet të rëndësishme si nga fitoret ashtu dhe nga dështimet e Davidit.

Kjo seri përmban tetë mësimet. Mësimet 7b dhe 9b trajtojnë me çiltërsi temën e misterit dhe imoralitetit. Në rast se keni fëmijë të vegjël, këto mësimet mund t'i lini pa zhvilluar, ose mund të përshtatni gjuhën e tyre për grupmoshën respektive të fëmijëve. Me fëmijët e rritur, këto janë dy tema të rëndësishme për tu trajtuar!

Le të besojmë se Perëndia do t'i bekojë këto mësimet për ju dhe nëpërmjet jush për nxënësit e klasës tuaj. Nxënësit pëlqejnë të ndjekin shembullin e heroit. Është lutja jonë që Davidi të bëhet për ta hero. Një shembull si ai mësoi të besonte Perëndinë në ditë të mira dhe në ditë të këqija.

Jepni dhe zbatoni të Vërtetën Qendrore në çdo mësim

Mos u kënaqni thjesht duke u dhënë fëmijëve histori Biblike. Jepni të plotë të vërtetën që përmban çdo mësim, duke e zbatuar me kujdes në jetën e çdo fëmije. Në çdo mësim japim skica të shkurtra, duke ju treguar ku ta jepni dhe ku ta zbatoni këtë të vërtetë. VQ nënkupton dhënien e të Vërtetës Qendrore. VQSH tregon kur e vërteta zbatohet për fëmijën e shpëtuar, ndërsa VQP tregon kur kjo e vërtetë zbatohet për fëmijët e pashpëtuar. Këto zbatime përdorini lirshëm në varësi të gjendjes tuaj specifike. P.sh., zbatimi mund të përdorë një lojë djemsh, në një kohë që në klasë ju keni vetëm vajza. Mund të ndodhë që zbatimi i dhënë është më i përshtatshëm për fëmijë të rritur, në një kohë që ju në klasë nuk keni të tillë. Bëni të gjitha ndryshimet që ju i ndjeni të nevojshme.

MËSOJUNI FËMIJËVE TË PASHPËTUAR MESAZHIN E SHPËTIMIT

Për vetë përmbajtjen e tyre, mësimet e këtij volumi zbatohen më lehtë për fëmijët e shpëtuar se sa për fëmijët e pashpëtuar. Megjithatë, në këto mësimet ka zbatime edhe për fëmijët e pashpëtuar. Kur zhvillon këto mësimet, shpjegoni Ungjillin sa më qartë që të jetë e mundur. Përfshini në pjesë të tjera të programit fakte qendrore të Ungjillit, edhe pse është e pamundur që në një mësim të shpjegohen me efektshmëri të gjitha të vërtetat qendrore.

Këndoni dhe shpjegoni këngë korale si "Lajmi i Mirë, Lajmi i Mirë, "Krishti vdiq për mua", "Zemra ime nxinte nga mëkati deri sa në të hyri Shpëtimtari". Apo këngë të tjera të ngjashme si këto. Po kështu mund të zgjidhni vargje evangjelike që fëmijët t'i mësojnë përmendsh., si : Romakëve 3:23, 5:8, 6:23.

Ja disa nga të vërtetat bazë që ju do t'i paraqisni para fëmijëve të pashpëtuar:

Perëndia

Njihni fëmijët me Perëndinë, me atributet dhe bëmat e Tij. Ai është Perëndia i shenjtërimin, drejtësisë, pastërtisë, pushtetit dhe dashurisë. Ai është personalisht i interesuar për secilin nga fëmijët.

Zoti Jezus Krisht

Njihini fëmijët me personin dhe veprën e Zotit Jezus Krisht. Njihini ata me hyjninë, natyrën njerëzore, lindjen virgjërore, jetën e përsosur, vdekjen mëkatlarëse, ngjitjen në qiell dhe ardhjen e tij të dytë në tokë.

Mëkati

Mësojuni fëmijëve se nga natyra ata janë mëkatarë dhe rebelë kundër Perëndisë së Shenjtë dhe se ndëshkimi për mëkatin është i plotë. Është ndarje e përjetshme nga Perëndia.

Rruga e shpëtimit

Mësojuni fëmijëve se ata mund të shpëtohen vetëm nga kryqëzimi i Krishtit. Se ata duhet të pendohen për mëkatet e tyre, të besojnë Krishtin, sepse rilindja e tyre vjen nga bindja ndaj Fjalës së Perëndisë.

Mësojuni fëmijët e shpëtuar për maturimin e tyre

Fëmijët e krishterë duhet të mësohen si të jetojnë për Jezus Krishtin. Ata duhen futur në një kuptim më të thellë të të vërtetave të mëdha të Fjalës së Perëndisë. Udhëzohini ata me kujdes, tregojuni zbatimet konkrete në jetën e tyre të përditshme. "I gjithë Shkrimi është i frymëzuar nga Perëndia dhe i dobishëm për mësim, bindje, ndreqje dhe për edukim me drejtësi, që njeriu i Perëndisë të jetë i përkryer, tërësisht i pajisur për çdo vepër të mirë. (2 Timoteut 3:16, 17)

Vihuni në dispozicion për këshillimin e fëmijëve

Si rezultat i mësimave të dhëna, disa fëmijë mund të kenë pyetje lidhur me mënyrën e shpëtimit dhe jetës së krishterë. Lëri fëmijët të kuptojnë se jeni i gatshëm t'i ndihmoni. Kjo bëhet më mirë në pjesën e parë të programit, jashtë mësimin Biblik.

Nëse bëhet në mësim, ka rëndësi të mos ngatërrohen udhëzimet me ftesën e Perëndisë për të ardhur te Krishti për shpëtim. Kjo eviton pështjellimin në mendjen e fëmijës, midis ardhjes te ju për këshillim dhe ardhjes te Krishti për shpëtim. Fëmijës mos i jepni kurrë përshtypjen se ai doemos duhet të flasë me dikë që të shpëtohet dhe se po ka folur me ju ka shpëtuar. Mos e vini fëmijën në pozitë shtrënguese e emocionale. Sqaroheni se gjithçka që ai pyet, shpëtohet apo nuk shpëtohet, mbetet midis jush. Në fund të mësimit mos u tregoni se jeni i zënë apo keni ngut. Në fund të manualit do të gjeni një përmbledhje të hapave që duhen ndërmarrë në këshillimin e fëmijës kur ai dëshiron të vijë te Krishti.

Praktikoni vendosjen e figurave në flanelograf

Praktikoni përdorimin e mjeteve vizive dhe ndryshimin e skenave para fillimit të mësimit. Njihni mirë figurat. Mësoni kur duhen përdorur ato në mësim. Mund të blihen edhe sfonde skenike për t'u përdorur gjatë mësimëve. Ne japim udhëzime para çdo skene, por ato kurrsesi nuk janë esenciale. I gjithë mësimi juaj mund të jepet në një flanelograf të thjeshtë.

Mjete të tjera vizive

Shkruani në letër me shkronja shtypi fjalët e të Vërtetës Qendrore për çdo mësim. Përforcojini ato me beze apo copa letre. (Përdorni shkronja të mëdha që t'i dallojnë edhe fëmijët e vegjël.) Letrën vendoseni në tabelë në fillim të mësimit apo kur jepni të vërtetën qendrore të mësimit.

PYETJE PËR PËRSËRITJE

Për çdo mësim jepen disa pyetje përsëritëse, të cilat duhen përdorur në fund të mësimit ose para fillimit të mësimit vijues. Arsyet e përsëritjes janë:

1. Të mësoni sa kuptojnë dhe sa mbajnë mend fëmijët.
2. Të ndihmojnë mësuesin për të ditur se ç'duhet theksuar më tepër që fëmijët ta mbajnë mend më mirë.
3. Të krijojnë një moment dëfrimi në klasë. Fëmijët pëlqejnë konkurset dhe mezi e presin këtë pjesë të programit. Kjo është më shumë se një kohë thjesht për lojë. Ajo është një kohë mësimi. Në këtë libër përfshihen vetëm pyetje lidhur me mësimin. Do të ishte e dobishme të përfshiheshin pyetje për këngët, vargjet dhe gjithçka tjetër që ju jepni në klasë. Në këtë mënyrë, fëmijët kuptojnë rëndësinë e çdo pjese të programit. Kjo i lejon mësuesit të njohë edhe shkallën e përvetësimit të materialit nga fëmijët.

MËSIMI 7

DAVIDI MES FILISTEJVE

Shkrimi i shenjtë:	1 Samuelit 27:1-7 1 Samuelit 28:1-4 1 Samuelit 29:1-11 1 Samuelit 30:1-19
E Vërteta Qendrore:	Kujdes nga shoqëria e keqe.
Zbatimet:	Për fëmijët e shpëtuar : Mos lejoni t'ju pengojnë që të jetoni për Perëndinë. Për fëmijët e pashpëtuar : Mos lejoni t'ju pengojnë që të besoni te Perëndia.
Fillimi: Ecuria e ngjarjeve:	Gveni dhe Riku VQ Davidi i dëshpëruar shkon në territorin e Filistejve. Atij dhe njerëzve të tij i jepet qyteti Tsikalag. VQSH Filistejtë përgatiten të sulmojnë Izraelin. Filistejtë kundërshtojnë praninë e Davidit dhe njerëzve të tij. Davidi largohet nga ushtria Filistine. Ai kthehet në Tsikalagun e plaçkitur nga Amalekitët. VQP Pasuesit e tij duan ta vrasin me gurë.
Pika kulmore: Përfundimi:	Davidi pendohet dhe kthehet te Perëndia. VQSH Ai ndjek Amalekitët dhe rimori gjithçka që ata kishin marrë. VQSH + VQP
Vargu që do mbajtur mend:	Përsërisni Psalmet 23:1-3 (Ose jepni Psalmet 1:6)

Nëse nuk keni dhënë mësimet 1-6 të Jetës së Davidit, Volumi i Parë, mund të filloni të jepni Psalmet 23, vargun 1. Ky Psalm është pajisur me mjete tërheqëse vizive, të cilat gjenden në Shoqatën Evropiane Evangjelike për Fëmijë.

Ndërsa demonstroi mjetet vizive, lërini fëmijët të thonë vargjet dhe të shpjegojnë kuptimin e tyre, në mënyrë që ju të mësoni shkallën e kuptimit nga ana e tyre.

MËSIMI

Gveni dhe Riku kishin një qen të vogël me emrin Reks. Qeni ishte i bindur dhe i sjellshëm. P.sh., gjatë ngrënies së ushqimit ai priste sa të mbaronte familja dhe pastaj vinte të shihte nëse kishte mbetur gjë për të. Gjatë ngrënies ai nuk lehte, nuk kërkonte ushqim dhe as nuk hipte sipër mbi kolltuk. Gveni, Riku dhe familja e tyre do të shkonin për pushime me avion dhe ata nuk mund ta merrnin Reksin me vete. Disa komshinj që kishin qen, ranë dakord ta mbanin Reksin.

Pas pushimeve, Gveni dhe Riku mezi prisnin që ta shihnin Reksin. Po sa shumë që kishte ndryshuar Reksi! Ai ishte bërë zhurmëmadh, i egër dhe i pabindur. Atyre nuk u besohej se ishte i njëjti qen! E dini pse sjellja e tij kishte ndryshuar për keq? Sepse ai qëndroi dy javë më një qen tjetër, që ishte i egër, zhurmëmadh dhe i pabindur! Shoqëria e keqe i kishte mësuar atij sjellje të keqe!

Hera herës kjo ndodh edhe me ju, apo jo? Kur hyni në shoqëri të keqe, futeni në telashe.

Skena 1 Jashtë në natyrë

I ndodhi edhe Davidit, njeriut për të cilin Perëndia kishte thënë se do të bëhej mbreti i Izraelit. (Figura D 81)

E mbani mend Davidin dhe përpjekjet e tij për t'u larguar nga Sauli, nga Mbreti i keq? Sauli u orvat ta vriste Davidin. Ai ishte në kërkim të tij. E mbani mend si Perëndia e ndihmoi Davidin, madje i krijoi atij mundësi të tregonte mirësi ndaj Saulit? Por një ditë Davidi u frikësua shumë. Ai s'besonte më premtimin e Perëndisë se një ditë do të bëhej mbret. Ai harroi sa mrekullisht Perëndia po e mbronte atë dhe tha me vete, "Një ditë unë do të vritem nga dora e Saulit." Dhe ai mori një vendim të marrë.

Ai vendosi të shkonte të jetonte mes Filistejve. Filistejtë ishin armiq të më të egër të Izraelitëve, popullit të Perëndisë. Dhe akoma më keq, ai vendosi të marrë me vete 600 vetë bashkë me familjet e tyre. Kështu një ditë, ata u larguan heshturazi nga toka e Izraelit për në tokën e Filistejve. (Vendosni figurat D82 dhe 83. Dhe nësedëshironi, figurat 38a dhe 65 nga volumi 1.)

Skena 2 Davidi dhe Mbreti Akish (pallati) Figura 1-1

Davidi dhe njerëzit e tij shkuan te një nga mbretërit e Filistejve të njohur me emrin Akish. (Vendosni D84) Akishi duhet të ketë qenë i lumtur të pranonte këtë luftëtar të madh dhe njerëzit e tij. Ata do ta ndihmonin atë në betejat që do të bënte. Kështu, Akishi i dha Davidit qytetin Tsikalag.

Ç'veprim të pamenduar që bëri Davidi! Mendoni një njeri të Perëndisë mes armiqve të njerëzve të Perëndisë! Shumë, shumë herë Perëndia na paralajmëron në Bibël të qëndrojmë larg njerëzve të këqij. (Fjalët e Urta 1:10, 11, 14, 15; Efesianëve 5:6, 7, 11.) Edhe nëse i përkisni Zotit Jezus Krisht, tregohuni shumë të kujdesshëm me shokët që zgjidhni. Në se shoqëroheni me njerëz që nuk e duan Perëndinë, që përdorin gjuhë vulgare, shpërfillin prindërit dhe mësuesin, ju do të bëheni njësoj si ata. Dhe sikundër bëri Davidi, ju do të fusni edhe të tjerët në shoqëri të keqe. Sa më gjatë të rriini në shoqërinë e tyre, aq më vështirë do ta keni të shkëputeni prej tyre dhe të jetoni për Jezus Krishtin.

Skena 3 Davidi dhe ushtarët e tij, Akishi dhe komandantët e Filistejve

Figura 1-4

(Figurat D81, D82, D84, D89, D90.)

Një ditë Filistejtë vendosën të shkonin në luftë. E gjeni se kundër kujt do të luftonin? Kundër Izraelitëve, popullit të Perëndisë, popullit të cilit i përkiste Davidi dhe njerëzit e tij! I shkreti David! Ç'duhet të bënte tani? Por, para se të mendohej si të shmangte pjesëmarrjen në luftë, Mbreti Akish erdhi dhe i tha atij, "David ti dhe njerëzit e tu duhet të vijnë në luftë me mua. Unë po të emëroj rojën time personale. (1 Samuelit 28:1-2). Dhe kështu, ushtria u nis në një marshim të madh të luftonte kundër Izraelitëve.

Davidi kishte një problem të qenësishëm: Perëndia është kaq i mençur në paralajmërimin për shoqërinë e keqe, sepse ajo mund të krijojë probleme me të vërtetë të mëdha.

Sara e donte Zotin, por ajo kishte miqësi me një fqinje që ishte mjaft e egër. Ato dhe shoqe të tjera takoheshin në "qoshen" e tyre. Biseda që zhvillohej atje, hera herës e vinte Sarën në pozitë të pakëndshme. Kishte edhe raste që lexonin revista që Sara e dinte se nuk do t'i pëlqenin Jezus Krishtit, por ajo s'thoshte asnjë fjalë. Ajo e shihte se pjesën më të madhe të kohës po e kalonte në "qoshen" e saj. Ajo zor se kishte kohë të lexonte Biblën, apo të bashkëbisedonte me Perëndinë. Dashuria e saj për Perëndinë po dobësohej. Natyrisht, ajo s'bisedonte kurrë për Të kur mblidhej me shoqet. Kujdes nga shoqëria e keqe. Ajo të largon nga Perëndia.

Kur krerët e Filistejve panë Davidin në ushtrinë e tyre me Akishin thanë: "Ne s'mund ta pranojmë këtë njeri dhe ushtarët e tij në ushtrinë tonë! A nuk e di se ky është luftëtar i madh për të cilin populli këndonte këngë, 'Sauli ka vlarë mijëshen e tij dhe Davidi dhjetëmijëshen e tij'? Ai është ushtari që vrau gjigandin tonë, Goliath! Ky njeri mund të bëhet armiku ynë gjatë betejës dhe mund të fillojë të luftojë për popullin e tij Izraelit. Ne s'mund ta pranojmë këtë rrezik. Ktheje në shtëpi!"

Akishi donte t'i kishte në krahun e tij këta luftëtarë trima, por krerët e Filistejve këmbëngulën. Dhe Davidi dhe njerëzit e tij u kthyen prapa në Tsiklag. (Hiqni figurat 84, 89, 90.)

Skena 4 Davidi dhe njerëzit e tij kthehen në Tsiklag (Vendosni figurat 81, 82.)
Figura 1-5

Tek iu afruan Tsiklagut, Davidi dhe njerëzit e tij panë re tymi mbi qytet. Ç'po ndodhte? Kur u afruan, panë se tymi po dilte nga rrënojat e qytetit që kishin qenë vendbanimi i tyre! (Shtoni figurën 91.) Në kohën që ishin larguar, Amalekitët e kishin pushtuar atë pjesë të vendit. Ata kishin djegur qytetin si dhe kishin marrë me vete gjithë pasurinë dhe kafshët e tyre. Dhe më e keqja, gratë dhe fëmijët nuk dukeshin gjëkund. Ose ishin marrë me vete ose ishin vrarë nga Amalekitët. Davidi dhe ushtarët e tij u tmerruan. Ne lexojmë në Bibël se ata vajtuan deri sa u shterën lotët. (1 Samuelit 30:4)

Por punët shkuan akoma më keq për Davidin! Ushtarët e tij thoshin me vete - "Ky është faji i Davidit! Ai na solli në tokë të Filistejve. Ai na mori në marshim me Akishin dhe nuk la roje për të mbrojtur qytetin. Amalekitët e gjetën qytetin të pambrojtur. Ata kanë vrarë ose kanë marrë familjet tona me vete. Ata kanë marrë me vete gjithë pasurinë tonë." Ata ishin kaq të pikëlluar e të zemëruar sa thanë, "Ta vrasim Davidin me gurë!" Ata nuk e bënë atë, por ata e ndienin se duhet ta bënin. Në ç'situatë të vështirë që ishte Davidi! S'kishte ku të shkonte më keq!

Dhe kjo sepse Davidi kishte shkuar në tokën e armikut. Kujdes nga shoqëria e keqe! Ndoshta s'keni besuar kurrë në Jezus Krishtin si Shpëtimtarin tuaj dhe një nga arsyet që ju pengon është mendimi i miqve të tu. Në se të pengojnë të vish te Jezus Krishti, shoqëria jote është e keqe. Po ndoshta ti je në një shoqëri të keqe të një natyre tjetër. (Prisni figura të fëmijëve të vegjël, duke shkruar sipër emrat gënjeshtër, mosbindje, mashtrim, xhelozit dhe urrejtje.) A keni një shoqëri të tillë? Në se vazhdoni me një shoqëri të tillë, do të shkëputeni për jetë nga Perëndia.

Perëndia urren mëkatin që ju mban larg prej Tij. Sidoqoftë, Ai ju do juve! Ai ju do kaq shumë sa dërgoi Birin e Tij të vetëm të vdiste i kryqëzuar për mëkatet tuaja. Ju meritoni ndëshkim dhe ai u ndëshkua në vendin tuaj. Dhe tani Perëndia mund t'ju falë.

Duhet të hiqni dorë nga mëkati, sepse mëkati nuk mund të jetë atje ku është Perëndia. Ju duhet të ktheheni te Jezus Krishti. Ta besoni Atë t'ju heqë mëkatet e t'ju shpëtojë prej tyre.

Davidi kishte arritur në një nga momentet më të trishtuara të jetës së tij. Ai ndodhej larg vendit mes njerëzve paganë. Familjen e kishin rrëmbyer ose vrarë, qytetin e kishin djegur dhe pasuesit e tij po flisnin që ta vrisnin me gurë. Në këtë ditë të zezë, Davidi bëri diçka shumë të rëndësishme. Ai u pendua dhe u kthye sërish te Perëndia. (1 Samuelit 30:6) (Vendosni figurën 92 - Davidi duke u përulur.) Kujt tjetër mund t'i drejtohej për ndihmë? Dhe Perëndia ishte i gatshëm ta dëgjonte. Davidi i tha Perëndisë se

ndjente keqardhje që kishte ndërprerë besimin tek Ai dhe që kishte shkuar në tokën ku njerëzit ishin armiqtë e popullit të Perëndisë. Jeta me këto njerëz të pafe e kishte futur atë në telashe dhe kishte sjellë trishtim të vërtetë në jetën e tij.

A ju ka folur Perëndia për shoqërinë e keqe që keni pasur? Natyrisht, ai s'do të thotë që ju të mos miqësoheni kurrë me njerëz që nuk janë të krishterë. Në se s'do të miqësoheshit, si do t'i sillnit ata te Jezus Krishti? Perëndia do që ju të jeni të kujdesshëm në miqësitë që krijoni. Pyesni Perëndinë për vajzat dhe djemtë përreth.

A përdorin disa prej tyre gjuhë vulgare? A shajnë?
A kanë disa sjellje të keqe? A janë të vrazhdë e të pabindur?
A janë të pasjellshëm në shkollë?

Qëndroni larg tyre! Ndryshe do të bëheni si ata. Në se Perëndia ju flet për një miqësi të gabuar, bëjuni si Davidi. Thojini Perëndisë se ndjeni keqardhje. Kërkojini Atij t'ju japë miq të mirë.

Kur të rriteni, do të filloni të mendoni për zgjedhjen e një shoku apo shoqe të veçantë. Bëni kujdes që shoku apo shoqja të dojë Jezus Krishtin. Në se dilni me një njeri që s'është i krishterë apo e krishterë e vërtetë, ai ose ajo do t'ju frenojë tmerrësisht në jetën tuaj të krishterë.

Dikur, një vajzë me emrin Mabl, që donte Zotin, filloi të dilte me një djalë që e quanin Maik. Mabl e dinte se Maiku nuk ishte i krishterë, por ajo e pëlqente atë dhe miqësia e tyre filloi të rritej. Mabl e dinte se s'duhej të dilte me një djalë të pashpëtuar, por ajo i thoshte vetes se ajo do të dëshmonte para Maikut dhe ai do të bëhej i krishterë. Mabl dhe Maiku ranë në dashuri. Maiku i kërkoj asaj të martoheshin dhe ajo pranoi, se ishte e sigurt se një ditë Maiku do të shpëtohej. Po ngjarjet nuk rrodhën kështu! Maiku as donte t'ia dinte për Perëndinë. Ai nuk shkonte në kishë. Ai i kërkonte Mablit të shkonin në bar apo vende të tjera që janë të padobishme për të krishterët. Gradualisht, Mabl e preu të shkuarit në kishë. "Unë mund ta lexoj Biblën në shtëpi," mendonte ajo. Me kohë e la edhe Biblën fare! Maiku nuk u bë i krishterë. Dashuria e Mablit për Zotin filloi të zbehej shumë. Sikur të kishte dëgjuar paralajmërimin e Perëndisë për shoqërinë e keqe!

Bëni kujdes në zgjedhjen e shokëve të mirë, veçanërisht kur të rriteni që do të zgjidhni djalin apo vajzën me të cilin (cilën) do të martoheni një ditë.

Dhe Davidi tani pyeste Perëndinë: A ti ndjek Amalekitët, të përpiqem të shpëtoj gratë dhe fëmijët nëse ata janë gjallë? Dhe Perëndia iu përgjigj, "Ndiqi, sepse do t'i arrish me siguri dhe do të rimarrësh pa tjetër çdo gjë." (1 Samuelit 30:8) Mesazhi i Perëndisë duhet t'i ketë dhënë Davidit kurajë. Ai e dinte se familjet e tyre ishin akoma gjallë dhe se ai do t'i kthente ato.

Ata u nisën në ndjekje të Amalekitëve. Perëndia i drejtoi ata drejt vendit ku kishin fushuar armiqtë e tyre. Ata po bënin një festë të madhe. Ata se prisnin që Davidi dhe

njerëzit e tij do të ktheheshin kaq shpejt nga lufta. Atje ishin edhe gratë me fëmijët. (Vendosni figurën 83.) Ushtarët e Davidit u përgatitën për betejë. Ata do të luftonin për gratë dhe fëmijët e tyre. Kështu, ata luftuan trimërisht një ditë e gjysmë pa pushim. Perëndia u dha një fitore të mrekullueshme. Ata mundën armikun dhe morën të gjithë të dashurit e tyre.

Figura 1-6

Familjet ishin të lumtura që u bashkuan sërisht dhe që ditëve të tyre plot ankth u kishte ardhur fundi. Shumë shpejt Davidi ishte në gjendje të largohej nga toka e Filistejve. Dhe jam i sigurt se ai ishte i gëzuar që po vepronte kështu. Vendimi për të jetuar me njerëzit që nuk e donin Perëndinë, i solli atij vështirësi dhe mjerim.

Mos harroni paralajmërimin e sotëm të Perëndisë - kujdes nga shoqëria e keqe! Në se e doni Jezus Krishtin, tregoni kujdes në krijimin e miqësive tuaja. Në se nuk jeni shpëtuar, mos lejoni frikën e miqve tuaj t'ju mbajë larg nga Perëndia. Braktisni "miqtë" tuaj dhe paudhësitë që u qëndroni besnik si gënjeshtër, mashtrimin dhe gjithçka tjetër të kësaj natyre. Eja të besoni Zotin Jezus Krisht. Disa nga shokët tuaj mund të tallen apo edhe mund të largohen kur besoni te Jezus Krishtin që t'ju shpëtojë. Ai do të jetë Miku juaj i përjetshëm.

Aktivitet i sugjeruar për angazhimin e nxënësve

Vëri nxënësit të interpretojnë një ose të dy skeçet.

Pas skeçit të parë mund të diskutoni me fëmijët si duhet të kishte reaguar Sara, si mund të kishte zgjedhur ajo një shoqëri më të mirë. Pas skeçit të dytë, pyetini fëmijët se ç'duhet të kishte thënë Xhoni kur shokët e ftuan të gjuanin me gurë.

A. SARA (Historia është në faqen 7 dhe 8.)

Skena 1 Fqinja e ftoi Saran (e cila është shpëtuar) në "qoshen" e saj.

Skena 2 Në "qoshe" lexonin revista që nuk duhej t'i lexonin, bërtisnin dhe shanin njëra tjetrën.

Skena 3 Sara shtrihet të flejë shumë vonë, e lodhur, pa humor dhe pa dëshirë të lexojë Biblën apo të lutet.

B. Xhoni dëshiron të besojë Jezusin, por shoqëria e keqe e pengon të veprojë.

Skena 1 Xhoni është në Klubin Lajmi i Mirë. (Roli i mësuesit mund të luhet nga vetë mësuesi ose nga një nxënës.)

Skena 2 Xhoni shkon në shtëpi dhe luan me shokët e tij, të cilët janë të këqij, të egër dhe zhurmëmëdhenj. Ai u thotë shokëve se do të shkojë në Klubin Lajmi i Mirë të dëgjojë rreth Jezusit, për ta marrë Atë si Shpëtimtarin e tij. Ata qeshin e tallen me të dhe e ftojnë atë që të gjuajnë me gurë një pemë në kopshtin e një plaku.

Skena 3 Xhoni shkon me shokët dhe merr pjesë në paudhësitë e tyre.

Aktivite për fëmijë më të rritur

Organizoni me fëmijët një garë mbështetur në vargjet e dhëna në faqen 7 nga Fjalët e Urta dhe Efesianëve. Fëmijët duhet ti gjejnë vargjet në Bibël. Kush i gjen i pari i lexon dhe merr një pikë. Ai duhet të bëjë edhe një koment të shkurtër të vargjeve të lexuara. Nxënësi që ka më shumë pikë fiton garën.

PYETJE PËR PËRSËRITJE

1. Cili ishte vendimi i gabuar që mori Davidi në fillim të historisë?
A. Ai shkoi të jetonte në tokën e Filistejve.
2. Pse shkoi Davidi atje?
A. Ai kishte frikë. Ai nuk besonte më në mbrojtjen e Perëndisë.
3. Ç'kërkon Perëndia të mësojmë nga gabimet e Davidit?
A. Përgjigja është në fjalët që unë vura në tabelë. Kujdes nga shoqëria e keqe!
4. Pse duhet të kemi kujdes nga shoqëria e keqe?
A. Sepse pengon të krishterët të jetojnë për Perëndinë.
5. E mbani mend emrin e mbretit të Filistejve? Emrin e qytetit që ai i dha Davidit? (Mbreti Akish dhe qyteti Tsiklag.)
6. Akishi i kërkoi Davidit të bënte diçka tepër të gabuar. Çfarë?
A. Të luftonte kundër Izraelitëve, popullit të Perëndisë.
7. Atij s'ju desh të luftonte kundër popullit të vet. Ç'gjeti ai kur u kthye në Tsiklag?
A. Armiqtë kishin djegur qytetin, kishin rrëmbyer familjet dhe gjithçka tjetër.
8. Ç'thanë njerëzit e tij kur panë gjithçka që kishte ndodhur?
A. Thanë se do ta vrisnin Davidin me gurë.
9. Në atë çast të vështirë Davidi bëri një veprim të mençur. Cili ishte ai?
A. U kthye sërish te Perëndia. Foli me Të.
10. Pasi Davidi u kthye te Perëndia, çfarë premtimesh iu bënë atij?

A. Se ai do të rimerrte gjithçka që i kishin rrëmbyer.

11. Sara u fut në telashe në shtëpinë e fqinjës. Ç'duhet të kishte bërë Sara ndryshe nga sa dëgjuat në histori?

A. Duke ditur se ç'bënin vajzat në atë shtëpi, ajo mund të vendoste të mos shkonte atje. Ose ajo mund të thoshte, "Unë do të vij të luaj, por po filluat të lexoni revista të këqija dhe të tregoni histori imorale, unë do të iki."

MËSIMI 7b

SAULI KONSULTON NJË MEDIUME

- Shkrimi i Shenjtë:** 1 Samuelit 28:1-25;
1 Samuelit 31:1-7;
1 Samuelit 1:12, 17-27.
- E Vërteta Qendrore:** Është e rrezikshme të dëgjosh shpirtrat e këqij.
- Zbatimet:** Për fëmijët e **shpëtuar:** Mos dëgjoni shpirtrat e këqij. Kjo do t'ju pengojë të dëgjoni zërin e Perëndisë. Për fëmijët e **pashpëtuar:** Mos dëgjoni shpirtrat e këqij. Kjo e zemëron Perëndinë.
- Vargu Biblik:** Levitiku 19:31

"Mos iu drejtoni mediumeve dhe magjistarëve; mos u konsultoni për të mos u ndotur me anë të tyre."

"Shpërfillni ata që kanë shpirtra të njohur, mos iu drejtoni magjistarëve për të mos u ndotur me anë të tyre."
- Shënim për Mësuesit:** Meqenëse ky është një mësim i veçantë rreth rreziqeve të diçkaje misterioze e të mbinatyrshme, sugjerohet që këtë javë të lini mësimin e Psalmi 23 në mënyrë që fëmijët të mësojnë vargun nga Levitiku. Këtë mësim mund ta lini pa bërë, nëse fëmijët janë tepër të vegjël dhe të panjohur me qeniet misterioze e të mbinatyrshme. Mbani parasysh se praktika e magjisë, e kërkimit të zërave të të vdekurve nëpërmjet mediumeve, shtirja e fallit me letra dhe mjete spiritualiste po rriten në mënyrë alarmante. Nxënësve që u japim mësim duhet t'ju themi se Perëndia na paralajmëron shumë qartë në Fjalën e Tij që të mos lidhemi me praktika të tilla.
- Fillimi:** Historia e Darlinës dhe Nialit. VQ
- Ecuria e ngjarjeve:** Sauli ka frikë nga ushtria e Filistejve (1 Samuelit 28:5) Ai i kërkon këshillë Perëndisë. (28:6)

Perëndia nuk iu përgjigj për shkak të mosbindjes së Saulit. (28:16-18.)
Sauli konsultohet me një mediume. (28:8) VQP
Ajo e lidh me Samuelin (28:14)
Samueli parashikon se Izraeli do të mundet (28:19) VQSH
Izraeli mundet

Pika kulmore: Sauli, Jonathani dhe bijtë e tij vriten. (31:2-6)

Përfundimi: Me të dëgjuar këtë lajm, Davidi qau dhe mbajti zi. (2 Samuelit 1:12) VQP + SH

(Mund të përdorni pamje të dy fëmijëve 9-vjeçarë të prerë nga revista.)

Niali dhe Darlini hynë me vrap në kuzhinë ku mamaja po bënte petulla për darkë. Ato dukeshin që të dyja paksa të frikësuara. Mamaja ngriti sytë kur pa atë pamje të çuditshme në fytyrat e tyre. "Pse erdhët kaq vonë," pyeti ajo. "Kam kohë që ju pres."

Të dy fëmijët vështruan fajshëm njeri tjetrin dhe pastaj Niali tha, "Ne shkuan në një lloj mbrëmje, te shtëpia e Maries. Atje kishte edhe fëmijë të tjerë, se prindërit e Maries ende s'ishin kthyer. Ne bëmë gjëra të çuditshme."

"Çfarë?" pyeti e ëma, tanimë me të vërtetë e shqetësuar.

"Po ja," u përgjigj Darlini, "u ulëm rreth tavolinës dhe kapëm duart me njëri tjetrin. Maria na tha se ne mund të bënim pyetje të vështira dhe dikush do t'u jepte përgjigje pyetjeve. Përgjigjet do të jepeshin me "po" ose "jo". Në se përgjigjja do të ishte "po", në tavolinë do të kishte një trokitje. Në se do të ishte "jo" do të kishte dy trokitje."

"Po kush trokiste në tavolinë," pyeti e ëma.

"Nuk e dimë," u përgjigj Niali qetësisht. "Ne duhet të fiknim dritën, të ulëshim qetësisht dhe të përqendroheshim në maksimum. Duhet të ishte një fantazmë, sepse ne të gjithë i kishim duart të kapura me njeri tjetrin. Maria pyeti, "A do të jetoj gjithmonë këtu?" dhe menjëherë u dëgjua dy trokitje të zhurmshme. Pastaj ajo pyeti nëse do të jetonte në ndonjë shtet tjetër dhe menjëherë u dëgjua një e trokitur. Pastaj ne na hyri frika dhe i thamë se duhet të shkonim."

Të dy vajzat vështruan fytyrën e nënës së tyre. Ajo kishte shtrënguar buzët fort dhe dukej tepër serioze. "Gëzohem që ikët që andej," tha ajo. "S'dua që ta përsërisni më kurrë. Ju nuk e morët vesh se ç'ndodhi, po ato trokitje mund t'i ketë bërë një shpirt i keq."

"Shpirt i keq!" thirrën të dy fëmijët më sy të zgurdulluar nga habia.

"Po, fëmijë. Ka shpirtra të këqij që ne nuk mund t'i shohim dhe duhet të jemi të kujdesshëm të mos lidhemi me ta dhe as t'i pyesim të na japin mesazhe të ndryshme. (Vendosni të vërtetën Qendrore.)

Ndërsa Mbreti Saul veproi ndryshe. Ju kujtohet ai? Para se t'ju tregoj historinë e tij, do t'ju them diçka. Sot nuk do të ishit këtu pa praninë e Jezus Krishtit në jetën tuaj. Apo mos jeni ngatërruar me shpirtrat e këqij? Në se doni që Jezus Krishti t'ju shpëtojë nga mëkati dhe nuk dini si të veproni, unë jam këtu që t'ju ndihmoj. Ejani uluni në vendet e para kur të jenë larguar të tjerët. Kështu, unë e di se duhet të vij t'ju tregoj nga Bibla se ç'duhet të bëni.

Pasi Davidi iku të jetonte në tokën e Filistejve, e kujtoni planin e tyre për të luftuar kundër Izraelitëve, popullit të Perëndisë?

Skena 1 Sauli ka frikë (Jashtë në natyrë.)

Figura 1-2

Saulit i hyri frika kur mori lajmin se mijëra ushtarë të Filistejve po lëviznin për të luftuar me të dhe ushtrinë e tij. Bibla thotë, "Kur Sauli pa ushtrinë e Filistejve pati frikë dhe zemra e tij u drodh fort." (1 Samuelit 28:5) (Vendosni figurën 85, Saulin dhe figurën 86, ushtrinë e Saulit.)

Pse Sauli kishte kaq shumë frikë? Sauli, gjatë jetës së tij, nuk i ishte bindur Perëndisë. Tani donte të dinte se ç'do të ndodhte në betejë, por Perëndia nuk i përgjigjej. Perëndia i kishte folur atij shpesh në të shkuarën, por ai s'kish dëgjuar dhe s'kish zbatuar fjalën e Tij. Tani Perëndia s'kishte më mesazhe për të. Kështu, Sauli vendosi të bënte diçka të veçantë dhe tepër të gabuar. Ai e dinte se duke vepruar kështu nuk do të kënaqte Perëndinë, megjithatë ai veproi. Dhe është e kuptueshme pse Perëndia nuk i jepte atij më urdhra.

Ndoshta, Bibla ju duket e mërzitshme në raste të veçanta. Madje, mund t'ju duket se Perëndia nuk bashkëbisedon me ju nëpërmjet saj. Kjo është sepse ju, si edhe Sauli, nuk dëgjoni ç'ju thotë Ai. Ju duhet të hiqni dorë nga mëkati, t'i thoni Perëndisë se jeni gati të dëgjoni e të zbatoni fjalën e Tij.

Skena 2 Sauli dhe mediumja

Sauli vendosi të orvatej të merrte një mesazh nga një njeri i vdekur! Ai kishte ndër mend profetin Samuel, që kishte kohë që kishte vdekur. Kur ishte gjallë, Samueli i kishte dhënë Saulit mesazhe nga Perëndia, por shpesh ai nuk i kishte zbatuar ato. Dhe tani edhe pse i vdekur, Sauli mendonte se mund t'i tregonte se ç'duhet të bënte në betejë. Kështu, ai dërgoi shërbëtorin të gjente një mediume, e cila mund t'i nxirrte Samuelin të fliste me të.

Shërbëtori i tregoi se ku jetonte gruaja që mund ta bënte këtë. Sauli u maskua që gruaja të mos e dinte se kush i kërkonte të bënte këtë veprim të keq. Dhe ai shkoi te gruaja. (Vendosni figurat 87, 88.)

Figura 1-3

Fillimisht, ajo kishte frikë të bënte atë që i kërkoi Sauli, por ai ja mbushi mendjen. "Cilin duhet të të nxjerr," pyeti gruaja. "Samuelin," u përgjigj ai. Gruaja i tha atij se shihet një plak që ngrihet nga toka, të mbështjellë me mantel. "Ky është Samueli," mendoj Sauli.

Perëndia na e bën të qartë në Bibël se s'duhet të kemi lidhje me njerëzit që përpiqen të marrin mesazhe nga të vdekurit. Shpesh, ata kanë fuqi të habitshme, por kjo fuqi nuk vjen nga Perëndia, por nga shpirtrat e këqij. Personi që orvatet të marrë mesazhe nga të vdekurit, quhet medium ose magjistari. Jo ai lloj magjistari që e shikoni të lëvizë në filmat vizatimore majë shklopit të fshesës. Ka magjistarë të vërtetë që e marrin fuqinë nga djalli. Ata mund të duken si njerëz të rëndomtë, por kur flasin për zërat që dëgjojnë nga të vdekurit, ata punojnë për djallin. Zërat nuk janë nga të vdekurit, por shpesh nga shpirtrat e këqij. Ju s'duhet të lidheni me gjëra të tilla.

Perëndia na thotë te Levetiku 19:31 se nëse i drejtohem mediumeve, kemi për t'u ndotur prej tyre. (Pra, në këtë moment shpjegoni këtë varg. Shpjegimin mund ta bëni edhe në fund të mësimit.)

Qëndroni larg nëse u thonë t'ju hedhin fall me letra a mjete të tjera. Po kështu qëndroni larg nëse u thonë se mund të mësoni të ardhmen nga trokitjet e dikujt në tavolinë. Këto janë gjëra të rrezikshme.

Në se s'je fëmijë i Perëndisë, nëse nuk i ke kërkuar Krishtin të jetë Shpëtimtari jot, mos dëgjo mediumet dhe fallxhoret, të cilat u pengojnë të dëgjoni zërin e Perëndisë. Perëndia flet me ne nëpërmjet Biblës dhe ky është zëri që ju duhet të dëgjoni. Perëndia u thotë të hiqni dorë nga të gjitha paudhësitë, të vini tek Ai, që t'ju falë e t'ju pastrojë. Mediumet do t'ju fusin më tepër në mëkat e në telashe, ndërsa Perëndia do t'ju pastrojë.

E dini si ju pastron Perëndia? Nëpërmjet një ruge të vetme: nëpërmjet vdekjes së Zotit Jezus Krisht, Birit të dashur të Perëndisë. Ai la vendin e vet në qiell për të ardhur në këtë botë, ku Ai jetoi për mbi 30 vjet. Ai s'bëri kurrë asnjë gjë të keqe. Ai gjithmonë kënaqi Atin e Tij qiellor në Fjalën e Tij, në mendimin e Tij dhe në veprimet e Tij. Dhe një ditë, Ai u ofrua të merrte ndëshkimin që ti dhe unë meritonin për paudhësitë që kishim bërë. Dënimi ishte vdekja e Tij. Zoti Jezus vdiq për ne i mbërthyer në kryq. Ai vuajti jo për mëkatet e veta, por për mëkatet tuaja. Sepse vdiq për ju, tani Perëndia mund t'ju falë. Ai ju fton të largoheni nga mëkatet që Ai urren. Ejani tek Ai. Kërkojini Atij t'ju pastrojë dhe t'ju japë jetën e Tij. Dëgjoni zërin e Tij të dashur dhe ejani qysh sot tek Ai.

Kur Sauli pa atë pamje të çuditshme me kokë të mbuluar, ishte i sigurt se ishte Samueli dhe ai shpjegoi, "Jam shumë i frikësuar nga ushtria e Filistejve dhe dua të më tregosh se ç'duhet të bëj." Një zë i ngjirur plaku u përgjigj, "Unë kam një mesazh për ty. Dua të të them tre gjëra të pakëndshme:

Së pari, ti do të humbësh fronin sepse nuk i je bindur Perëndisë. Vendin tënd do ta zërë Davidi. Ti, tanimë e di këtë gjë.

Së dyti, Filistejtë do të të mundin ty dhe ushtrinë tënde.

Së treti, ti dhe bijtë e tu do të vriten në betejë.

Kur Sauli dëgjoi këto lajme të tmerrshme, ra menjëherë për tokë. Dridhej i tëri dhe s'kishte fuqi të lëvizte. Pas shumë kohe, shërbëtorët dhe gruaja e ngritën më këmbë. Hëngri një copë bukë dhe doli në natën e errët. Nata ishte shumë e errët dhe Sauli ishte në errësirë të plotë. Ai ishte shumë larg Perëndisë që është dritë. Kjo ishte edhe arsyeja pse ai ishte në errësirë. Djem dhe vajza të krishterë, mos veproni kurrë siç veproi Sauli. Mos luani me fantazma, mediume, fallxhore apo njerëz të tjerë që pretendojnë se japin mesazhe nga bota tjetër. Mos lexoni revistat apo librat që ju flasin për magjitë, magjistarët, magjepsjet apo gjëra të tjera të këtij lloji. Në se veproni kështu, do të zemëroni Perëndinë që ka bërë kaq shumë për ju si dhe do ta fusni veten në telashe të mëdha. Ju do të endeni në terr, shumë larg nga Perëndia, sikundër endej Sauli.

Skena 3 Ushtria e Saulit mundet (Vendosni figurën 86 dhe 85.)

Të nesërmen, kur Sauli dilte me ushtarët e tij të luftonte kundër Filistejve, zemra e tij ishte mbushur me frikë e tmerr. Me të vërtetë do të mundej? Beteja mori flakë dhe Filistejtë filluan të fitonin. Disa harkëtarë morën shenjë dhe plagosën Saulin keq. Ai e dinte se nuk shpëtonte nga plagët e tmerrshme dhe atje në fushën e betejës i dha fund jetës me shpatën e tij. Po në të njëjtën ditë, u vra Jonathani dhe dy princat e tjerë si dhe shumë ushtarë të tjerë. Ishte një ditë pikëllimi dhe dështimi për gjithë tokën e Izraelit.

Pse vdiqën atë ditë Sauli dhe Jonathani? Sepse zëri në shtëpinë e mediumes tha se do të ndodhte ashtu? Natyrisht që jo! Ishte për shkak të mosbindjes së vazhdueshme të Saulit ndaj Perëndisë, se vetë Perëndia lejoi Filistejtë të mundnin Saulin dhe ushtrinë Izraelite. (Hiqni figurat 86 dhe 85.)

Skena 4 Davidi qan dhe mban zi për Jonathanin

Pas betejës, një lajmëtar mori udhën e gjatë për t'i dhënë lajmin Davidit. Davidi ishte ende në Tsiklag dhe nuk dinte, "Si kishte shkuar beteja mes Akishit dhe krerëve të tjerë të Filistejve me Saulin, Jonathanin dhe ushtrinë Izraelite?"

Figura 2-1

Davidi pa një njeri që po vraponte drejt tij. Ai duhet të jetë një lajmëtar. (Vendosni figurën 82, ushtarët, 81, Davidin dhe 93, lajmëtarin.) Ai mezi mbushej me frymë kur Davidi e pyeti, "Si shkoi beteja?" (2 Samuelit 1:4) Vrapuesi i ri u përgjigj, "Ushtria Izraelite u mund. Sauli dhe Jonathani u vranë. Ja tek është diadema që mbante mbi kokë dhe byzylyku që mbante në krah. Kjo është prova që ai ka vdekur."

Po ç' reagim priste lajmëtari nga Davidi? A do të thoshte ai me zë të lartë, "Mrekulli! Ai mbret mizor ka vdekur! Dhe tani unë mund të bëhem mbret. Ai më ndoqi për vite me radhe dhe ja tani ka vdekur." Jo, Davidi grisi rrobat e veta në shenjë pikëllimi. Ai qau, mbajti zi dhe agjëroi i trishtuar nga vdekja e Saulit dhe Jonathanit. Çfarë shpirt i dashur falës! A silleni edhe ju kështu kur dikush që ju ka dëmtuar apo është sjellë keq me ju, duke ju futur në telashe? A ndjeni keqardhje për të?

Kështu veproi Davidi dhe Zoti do që ju të veproni po kështu. Davidi shkroi një elegji të bukur në kujtim të Saulit dhe Jonathanit, mikut të tij të ngushtë. Në elegji ai fliste mirë për të dy. Ai shkroi, "Sauli dhe Jonathani; aq të dashur dhe të përzemërt në jetë nuk u ndanë në vdekjen e tyre. Ishin më të shpejtë se shqiponjat, më të fortë se luanët." (2 Samuelit 1:23)

Ishte një fund i trishtuar për Mbretin Saul. Ai bëri shumë veprime të këqija. Ai përfundoi duke konsultuar një mediume në vend që të konsultonte Perëndinë. A do të nxirrni mësimet e duhura nga jeta e tij? Mos u lidhni me mediume apo njerëz që punojnë me shpirtrat e këqij. Në se je i krishterë, një veprim i tillë dëshpëron Zotin dhe frenon jetën tuaj shpirtërore. Në se ende nuk jeni shpëtuar, dëgjoni vetëm zërin e Perëndisë teksa thotë, "Ai që vjen tek unë, nuk do të mbetet jashtë." Eja sot tek Perëndia. Ai s'ka për të të refuzuar!

PYETJE PËR PËRSËRITJE

1. Ç'bënin Narli dhe Darlina në historinë që ju tregova në fillim?
A. Bënin pyetje në një dhomë të errët dhe merrnin përgjigjet me anë të trokitjeve.
2. Çfarë shpjegimi iu dha e ëma për trokitjet në dhomën e errët?
A. Se ishte vepër e shpirtrave të këqij.
3. Pse donte Sauli të dëgjonte Samuelin?
A. Perëndia s'fliste më me të për shkak të mosbindjes së tij. Ai donte të mësonte se ç'duhet të bënte në betejë.
4. Ai shkoi të konsultonte një mediume? Ç'është një medium?
A. Një person që përpiket të marrë mesazhe nga të vdekurit dhe nga bota spirituale.
5. Ç'i tha zëri Saulit? (Tre gjëra.)
A. Se ai do të humbte fronin. Se Izraeli do të mundej nga Filistejtë. Se Sauli dhe Jonathani do të vriteshin në betejë.

- 6.** A mund ta thoni përmendsh vargun e sotëm?
A. Levitiku 19:31.
- 7.** Si vdiq Sauli?
A. Ai u plagos nga shigjetat dhe pastaj ra mbi shpatën e tij.
- 8.** Si reagoi Davidi kur dëgjoi vdekjen e Saulit dhe Jonathanit?
A. Ai grisi rrobat, qau, mbajti zi dhe agjëroi i pikëlluar.
- 9.** Ç'mund të mësojmë nga reagimi i tij ndaj vdekjes së armikut?
A. Ne s'duhet të gëzohemi kur diçka e keqe i ndodh dikujt që na ka dëmtuar.
- 10.** Cilat ishin fjalët e rëndësishme që vendosa në tabelë?
A. Perëndia nuk do që ju të dëgjoni mesazhe nga shpirtrat e këqij.
- 11.** Pse është e rrezikshme të kërkosht informacion nga vende apo njerëz që mund të kenë lidhje me shpirtrat e këqij?
A. Sepse ata janë armiq të Perëndisë. Perëndia do që ne të marrim përgjigje nga Fjala e Tij.
- 12.** Ç'do të bënit sikur t'ju ftonin në një seancë spirituale?
A. Do të refuzoja dhe do të shpjegoja arsyen e refuzimit. Do t'u citoja atyre Levitiku 19:31.

MËSIMI 8

SIPAS FJALËS SË PERËNDISË DAVIDI BËHET MBRET

- Shkrimi i Shenjtë:** II Samuelit 1-4, 8-10;
II Samuelit 3:1, 6-12, 17-39;
II Samuelit 4:5-7;
II Samuelit 5:1-12;
II Samuelit 7:1-13.
- E Vërteta Qendrore:** Fjala e Perëndisë s'mbetet kurrë pa realizuar.
- Zbatimet:** Për fëmijët e **shpëtuar:** Besoni çdo premtim të Perëndisë.
Për fëmijët e **pashpëtuar:** Perëndia premtim t'ju shpëtojë po ta thërrisni.
- Fillimi:** A ka bërë babai juaj ndonjë premtim? VQ
- Ecuria e ngjarjeve:** Davidi shpallet Mbret i Judës. (II Samuelit 2:4) VQP
Abneri bën Ish-Boshethin Mbret të Izraelit. (2:9) VQ
Luftë e gjatë. Davidi forcohet. (3:1)
Abneri dezerton në anë të Davidit. (3:12)
Abneri vritet (3:27) VQSH
Ish-Boshethi vritet. (4:6)
Davidi kurorëzohet Mbret i gjithë vendit. (5:3) VQ
- Pika kulmore:** Davidi pushton qytetin e Sionit (Jeruzalemin) për ta bërë kryeqytet. (5:7)
Ndërton pallatin e tij. (7:11)
Planifikon të ndërtojë një tempull (7:1)
- Përfundimi:** Perëndia thotë "jo". VQSH dhe VQP
- Vargu që do mbajtur mend:** Psalmet 23:4 (ose I Pjetrit 5:6)
Shpjegoni vargun me kujdes. Qengji duhet të qëndrojë me kokën ulur dhe shkopi i bariut pranë tij, sikundër tregohet në figurë.

MËSIMI

A ju ka bërë babai një premtim të tillë si, "Të Shtunën do t'ju çoj në piknik?" apo "Për pushime do të shkojmë në Spanjë?" apo "Për ditëlindje do të bëjmë diçka të veçantë?" Ai ishte babai në gjendje ta mbante premtimin e dhënë? Nënata dhe baballarët tanë bëjnë çmos që të mbajnë premtimet e bëra, por ka raste kur atyre iu del diçka e paparashikuar dhe ata s'janë në gjendje të realizojnë fjalën e dhënë. Po kjo nuk ndodh kurrë më Perëndinë. Nëse Ai thotë diçka, ajo me doemos realizohet. Ai është i fuqishëm dhe fjala e Tij s'mbetet kurrë pa u realizuar.

Mbani mend diçka që Perëndia i pat premtuar Davidit kohë më parë dhe nuk ishte realizuar? Po, që ai do të bëhej mbret i Izraelit. A do ta mbante Perëndia premtimin e dhënë? Natyrisht, Fjala e Tij s'mbetet kurrë pa u realizuar.

Skena 1 (Jashtë në natyrë) Davidi, njerëzit, gratë dhe fëmijët

Një ditë Davidi pyeti Perëndinë, "A duhet të shkoj në ndonjë nga qytetet e Judës?" Dhe Perëndia iu përgjigj, "Po, shko. Në Hebron." Sa i gëzuar duhet të ketë qënë Davidi që më në fund po ikte nga toka e Filistejve, për të jetuar sërish në Izrael. (Vendosni figurat 95, 96 dhe 97.)

Figura 2-2

Kur Davidi, njerëzit dhe familjet e tyre u kthye në tokën e tyre, krerët e fiseve të Judës dolën t'ju uronin mirëseardhjen. "Ne duam që ti të bëhesh mbreti ynë," i thanë ata Davidit. Dhe ata e kurorëzuan Davidin si mbretin e tyre në qytetin e Hebronit. Davidi duhet të ketë qënë shumë i kënaqur. A ishte realizuar premtimi i Perëndisë? Akom jo! Juda ishte vetëm një pjesë e vogël e territorit të Izraelit. Dhe Fjala e Perëndisë s'do të mbetej pa u realizuar. Sepse kur Perëndia thotë se do të ndodhë diçka, ajo ndodh. Fjala e Perëndisë s'mbetet kurrë pa u realizuar.

Në Bibël lexojmë, "Derisa qielli dhe toka, të kalojnë asnjë jotë e asnjë pikë e ligjit nuk do të kalojnë para se të plotësohet gjithçka." (Mateu 5:18) Perëndia është kaq i fuqishëm sa gjithmonë bën atë që thotë se do të bëjë. Kjo është pse Bibla është një libër kaq i mrekullueshëm dhe pse premtimet e Perëndisë janë kaq të çmuara për ne. Një nga premtimet e Perëndisë është "Kushdo që do ta thërrasë emrin e Zotit do të shpëtohet." (Romakëve 10:13) Të jeni të sigurt se kjo është e vërtetë. Nëse nuk keni besuar në Jezus Krishtin, Fjala e Perëndisë premtonte se po ta thërrisni Atë, do të shpëtoheni. Kjo nënkupton që "Ti kërkoni Atij t'ju shpëtojë", duke i thënë: "Zot, më shpëto nga mëkati." Thirrreni Atë sot!

Nëse sot doni të besoni Jezus Krishtin që t'ju shpëtojë dhe nuk dini si të veproni, unë jam i gatshëm t'ju ndihmoj. Qëndroni në vendet tuaja kur të tjerët janë larguar. Kështu unë do të kuptoj se ju doni të mësoni si të shpëtoheni. Unë do t'ju shpjegoj nga Bibla ç'duhet të bëni dhe çfarë premtonte Zoti të bëjë.

Skena 2 (Skenë e thjeshtë ose skenë pallati mbretëror) Abneri dhe Ish-Boshethi.

Abneri kishte qenë gjeneral në ushtrinë e Saulit. Edhe pse Sauli kishte vdekur, ai vendosi të vazhdonte luftën kundër Davidit. Ai mori Ish-Boshethin, djalin e Saulit që kishte mbetur gjallë, dhe e bëri mbret në pjesën tjetër të Izraelit. (Vendosni Abnerin dhe Ish-Boshethin, figurat 99 dhe 100.) Pra, tani do të kishte dy mbretër. Një pjesë e Izraelit do të ndiqte Davidin dhe pjesa tjetër Ish-Boshethin.

Me siguri që disa njerëz mendonin, "Si mund të jetë Davidi mbret? Ish-Boshethi është mbreti i vërtetë." Por askush nuk mund t'i ndalë planet e Perëndisë. Kur Ai thotë diçka, ajo bëhet me siguri. Kjo është ajo që e bën Biblën të ndryshojë nga librat e tjerë. Ne jemi plotësisht të bindur se ajo që lexojmë në Bibël është e vërtetë. Kur lexoni premtimin e Zoti Jezus, "Do të rikthehem sërish", të jini të sigurt se Ai do të vijë. Njerëzit mund të qeshin me këtë mendim, por kjo nuk e ndryshon dot faktin se Ai do të vijë. Ai do të vijë të bëhet mbret dhe jo të lindë si foshnjë. (Vendosni kurorën, figurën 108.)

Ish-Boshethi ishte mbret, por të gjitha vendimet i merrte Abneri. Mes Davidit dhe Ish-Boshethit nisi një luftë e gjatë. Ne lexojmë në Bibël se Davidi sa vinte dhe fuqizohej, ndërsa ata që luftonin kundër tij sa vinin dhe dobësoheshin.

Figura 2-3

Një ditë, Ish-Boshethi dhe gjenerali i tij Abner, patën një mosmarrëveshje. Në fund, Abneri i tha mbretit, "Që sot e tutje do të punoj për Davidin. Do të kujdesem që ai të bëhet mbret i gjithë vendit. Ndhima ime për ty ka marrë fund." (Hiqini figurat.)

Skena 3 (jashtë në natyrë) Abneri dhe krerët

Tani Abneri filloi të nxiste krerët e fiseve të ndryshme të Izraelit që të bënin Davidin mbret të të gjithë vendit. (Vendosni figurën 99, Abnerin dhe 101 udhëheqësit.) Ai tha, "Perëndia premtoi se Davidi do të jetë mbret pas vdekjes së Saulit. Le ta bëjmë këtë realitet."

Skena 4 (pallati mbretëror) Davidi dhe Abneri

Me një trupojë prej njëzet vetash, Abneri shkoi te Davidi. (Vendosni figurat 98, Davidin dhe 99, Abnerin.) Ai i tha Davidit se do të bashkonte gjithë Izraelin me mendimin që të qeverisej nga Davidi si mbret. Natyrisht, Davidi e priti atë shumë mirë. I shtroi një banket të madh dhe pastaj e dërgoi që të vazhdonte punën e bashkimit të fiseve nën mbretërimin e Davidit.

Skena 5 (pallati) Davidi dhe gjenerali i tij, Joabi

Figura 2-4

Pasi ishte larguar Abneri, Joabi, gjenerali i Davidit, ishte kthyer nga një betejë e suksesshme. Ai dëgjoi se Abneri kishte vizituar Davidin dhe ishte pritur mirë prej tij.

Joabi u tërbua. Ai hyri si furtunë në pallatin e Davidit. (Vendosni Davidin, figurën 98 dhe Joabin, figurën 102.) "Mbret Davidi," bërtiti ai, "Ç'bëre që zbavite Abnerin? Nuk e dini se ai erdhi këtu si spiun? Ju s'duhet ta kishit pranuar atë në pallat." Menjëherë, Joabi doli jashtë. (hiqni figurën 102.) Ai dërgoi lajmëtarë që ta kthenin Abnerin, duke pretenduar se edhe ai do të bisedonte me të. Por befasi ai e sulmoi dhe e vrau Abnerin.

Kur Davidi mori vesh vrasjen e tij, u pikëllua shumë. Ai qau dhe mbajti zi siç bëri kur vdiq Sauli. Davidi ishte njeri mëshirëplotë, apo jo? Tani Abneri vdiq. Ai ishte ushtari që po punonte realisht për ta bërë Davidin mbret të të gjithë Izraelit. Ai ishte ky një grusht tjetër ndaj mundësive të Davidit? Jo! Nuk ishte Abneri që kishte premtuar se Davidi do të bëhej mbret. Ky ishte premtimi i Perëndisë. Dhe do të realizohej në kohën kur Perëndia ta shihte të përshtatshme. Në se e dini se jeni shpëtuar, tek lexoni Biblën vëreni me kujdes premtimet e Perëndisë. Përpiquni t'i mbani mend. Shkruajini ose shënojini në Bibël. Dhe do të shihni se Ai mban çdo premtim të dhënë. Kur trembeni, premtimi i Tij është, "Mos ki frikë, sepse unë jam me ty. Unë të forcoj." Do t'ju ndihmoj. (Isaia 41:10) Dhe kjo është e vërtetë. Kur ta keni të vështirë të jetoni për Zotin Jezus, kujtoni premtimin e Perëndisë, "Unë nderoj ata që më nderojnë." (1 Samuelit 2:30) Çdo premtim është edhe për ty. Të gjithë realizohen, sepse janë fjala e Perëndisë.

Skena 6 (jashtë në natyrë) Davidi dhe njerëzit në kurorëzimin e tij

Figura 2-5

Abneri vdiq. U deshën shtatë vjet që Davidi të bëhej edhe mbret i fisit të Judës. Po plotësohej premtimi që Davidit i kishte bërë Perëndia. Në veri, Ish-Boshethi, mbreti i kësaj pjese të Izraelit, u vra dhe tani udhëheqësit e gjithë fiseve të Izraelit erdhën tek Davidi në Hebron dhe i thanë, "Duam që të bëhesh mbreti ynë. Edhe në të kaluarën, kur Sauli mbretëronte mbi ne, ishte ti që udhëhiqje." (Vendosni figurat 95, 96, 97 dhe 98.)

Figura 2-6

Kështu, në Hebron u planifikua një festim i madh. Njerëz nga të gjithë fiset erdhën në kurorëzimin e tij. (Ndërroni figurën 98 me figurën 103, Davidi i përkulur; dhe 104 me 105.) Një prift derdhi vaj mbi kryet e Davidit dhe ai u bë mbret i gjithë vendit. Me siguri që të gjithë njerëzit brohoritën dhe duartrokiten për mbretin e tyre të ri. Kjo ishte një nga ditët më të mëdha në historinë e vendit të tyre. (Hiqini figurat.)

Perëndia kishte thënë se Davidi do të bëhej mbret dhe ja tek u bë! Fjala e Perëndisë nuk mbetet kurrë pa u realizuar. Perëndia nuk gënjen dhe as ndërron mendje. S'ka njeri që ta ndalojë Perëndinë të bëjë atë që Ai thotë se do të bëjë. Kohë më parë se të lindte Jezus Krishti, Perëndia premtoi se do të dërgonte një Shpëtimtar. Dhe Ai e dërgoi. Ai tha se shpëtimtari do të lindte në Bethlehem. Dhe ku lindi Ai? Pikërisht, atje. Qindra vjet, para se Zoti Jezus të vinte në tokë, Perëndia tha se Ai do të vdiste për mëkatarët. (Vendosni kryqin, figurën 107.) Dhe ashtu ndodhi. E gjithë Bibla është e vërtetë. Është fjala e Perëndisë. Disa njerëz mendojnë se pjesë të saj janë të gabuara, por një ditë çdokush do të shohë se Fjala e Perëndisë është e gjitha e vërtetë dhe ajo do të realizohet doemos. (Hiqni figurën 107.)

Figura 3-1

(Vendosni Davidin, figurën 98.) Davidi e mori shumë seriozisht punën si mbret. Ai e dinte se ishte Perëndia që e kishte vendosur atë mbret. (II Samuelit 5:11) Një nga punët e para që bëri ishte pushtimi i një qyteti sipër në kodër. Qyteti ishte i fortifikuar mirë dhe dukej i pamundur të pushtohej. Davidi dhe njerëzit e tij e pushtuan dhe e quajtën Jeruzalem, qyteti i Davidit. Qyteti u bë kryeqyteti i vendit.

Në Jeruzalem, Davidi filloi ndërtimin e një pallati mbretëror me materialet më të mira, me gurë, dru kedri dhe zbukurime nga metalet më të çmuara.

Skena 7 (pallati) Davidi dhe Nathani

Pas ndërtimit të pallatit, Davidi thirri profetin Nathan. (Vendosni Davidin, figurën 98 dhe Nathanin, figurën 106.)

"Nathan," tha ai, "unë po jetoj në një vend të mrekullueshëm, por vendi ku njerëzit shkojnë adhurojnë Perëndinë është një çadër. Kjo nuk duket e drejtë! Dëshiroj të ndërtoj një tempull të madh e të fuqishëm, më të bukur se pallatin tim. Njerëzit do të jenë në gjendje të vijnë aty të lavdërojnë Perëndinë e të luten për Të."

Ai donte me të vërtetë të kënaqte dhe të nderonte Perëndinë, apo jo?

Nathani mendoi se ky ishte një mendim i shkëlqyer. Ai i tha Davidit, "Shko, bëj gjithçka që ke në zemër, sepse Zoti është me ty." (II Samuelit 7:3)

Po Nathani s'ishte ndalur të pyeste Perëndinë nëse donte që Davidi të ndërtonte tempullin. Atë mbrëmje, pasi ra të flinte, Nathani pyeste veten nëse i kishte dhënë Davidit këshillën e duhur. A donte Perëndia me të vërtetë që Davidi të ndërtonte tempullin? Vetë Perëndia foli me Nathanin dhe i tha, "Jo, Nathan. Davidi nuk duhet ta ndërtojë tempullin. Unë kam qenë i lumtur që njerëzit më adhuronin në çadër. Unë do ta bekoj Davidin dhe do të jem me të, por jo ai, por një nga bijtë e tij do ta ndërtojë tempullin. Kjo do të bëhet pas vdekjes së Davidit."

Të nesërmen në mëngjes, Nathani erdhi të takonte Davidin. Ndoshta, ndjehej me turp që kishte dhënë këshillë pa pyetur fillimisht Perëndinë. Nathani i kishte dhënë Davidit këshillë të gabuar. Dhe tani ai shpjegoi mesazhin që Perëndia i kishte dhënë gjatë natës. Mbreti David ishte i kënaqur që tempullin nuk do ta ndërtonte ai, por biri i tij. Davidi ishte në gjendje të ndihmonte. Ai e rregulloi që materialet që nevojiteshin të ishin gati.

Tempulli nuk u ndërtua nga Davidi, sepse Perëndia tha "jo". Fjala e Perëndisë duhet zbatuar doemos. Këtë mos e harroni, djem e vajza. Në Fjalën e Tij, Ai na jep paralajmërime dhe premtime. Ne duhet t'i vëmë veshin si paralajmërimeve ashtu dhe premtimeve, sepse ato të gjitha realizohen. Ai ju paralajmëron se nëse shkoni në udhën

tuaj mëkatore, s'do të jeni kurrë në qiell me Të. Ju përgjithmonë do të jeni jashtë pranisë së tij. Por në qoftë se hiqni dorë nga mëkati dhe ktheheni te Zoti Jezus, për ju është një premtim i mrekullueshëm. Perëndia do të kujdeset që ky premtim të realizohet. Premtimi është, "Kushdo që do të thërrasë në emër të Zotit, do të shpëtohet." A do ta thërrisni Atë t'ju shpëtojë qysh sot?

Një lojë për përsëritje

Bëni një kurorë të lehtë prej katrori për ta vendosur në kokën e një fëmije. Mbulojeni kurorën me letër të verdhë. Lejoni fëmijët të zgjedhin një mbret. Njëri prej fëmijëve vendos kurorën në kokën e mbretit (ose mbretëreshës). Fëmijët mund t'i bëjnë "mbretit" pyetje nga jeta e Davidit. Në se "Mbreti" jep përgjigje e mban kurorën. Një fëmijë tjetër vazhdon me pyetjen tjetër. Në se nuk përgjigjet, "Mbreti" ia jep kurorën fëmijës që bëri pyetjen. Ai tani është mbret dhe fëmijët vazhdojnë pyetjet. Fëmijët mund të bëjnë pyetjet e mëposhtme ose pyetje të menduara vetë.

1. Njerëzit shpesh bëjnë premtime që nuk i mbajnë. A mund të jepni disa nga arsyet?
A. Ndodh diçka që s'lejon realizimin e premtimit. Njerëzit ndryshojnë mendje ose harrojnë.
2. Pse Perëndia i mban gjithmonë premtimet?
A. Ai është i gjithëpushtetshëm. Asgjë s'pengon planet e Tij. Ai nuk harron dhe as ndryshon mendje.
3. Ç'i ndodhi Davidit kur u kthye nga Tsiklagu për të jetuar në Hebron?
A. Njerëzit e Judës e bënë atë mbret.
4. Sa vjet mbretëroi Davidi mbi fiset e Judës?
A. Më shumë se shtatë vjet. Saktësisht, shtatë vjet e gjysmë.
5. Kur u bë mbret i Judës, a ishte plotësuar tërësisht premtimi që Perëndia i kishte dhënë Davidit?
A. Vetëm pjesërisht, sepse Perëndia i kishte premtuar se do të bëhej mbret i gjithë Izraelit.
6. A mund të më jepni një shembull tjetër që ilustron premtimin që mbajti Perëndia?
A. P.sh., dërgoi Birin e Tij të lindte në Bethlehëm e të vdiste i kryqëzuar për mëkatarët. Çdo premtim për të ndihmuar dhe forcuar ata që besojnë tek Ai.
7. A mund të më jepni një paralajmërim të Perëndisë që do të realizohet?
A. P.sh., që Ai një ditë do të gjykojë botën. Në se vdesim mëkatarë, s'do të jemi me të.
8. Ç'bëri Abneri në veri të vendit që u bë shkak i një lufte të gjatë?
A. Ai caktoi Ish-Boshethin, birin e Saulit, si mbret të pjesës tjetër të Izraelit.
9. Pas mosmarrëveshjes me Ish-Boshethin, ç'bëri Abneri?

A. Ai braktisi Ish-Boshethin dhe filloi të punonte për Davidi, që ai të bëhej mbret i gjithë kombit.

10. Kush ishte Joabi? Ç'bëri ai?

A. Joabi ishte gjeneral i Davidit. Ai vrau Abnerin.

11. Trego dy gjëra që bëri Davidi pasi u bë mbret i gjithë vendit?

A. Ai pushtoi Jeruzalemin. Ndëtoi një pallat mbretëror.

12. Ç'harroi të bënte Nathani kur i tha Davidit që të vazhdonte ndërtimin e tempullit?

A. Ai harroi të pyeste Perëndinë nëse kjo ishte ajo që Ai kërkonte.

MËSIMI 9

KAPET DHE KTHEHET ARKA E PERËNDISË

Shkrimet e Shenjta:	1 Samuelit 4:2-11; 5:1-6:21; 2 Samuelit 6:1-19; Numrat 4:5, 15, 20.
E Vërteta Qendrore:	Perëndia është i shenjtë.
Zbatimet:	Për fëmijët e shpëtuar : Edhe ju duhet të jeni të shenjtë. Për fëmijët e pashpëtuar : Pendohuni për mëkatet që ju mbajnë larg nga Perëndia.
Fillimi:	Niali dhe Darlina shkojnë në kishë. VQ Arka e Perëndisë sillet në kampin Izraelit. VQ
Ecuria e ngjarjeve:	Arka kapet nga Filistejtë. (1 Samuelit 4:11) VQSH Arka vendoset në tempullin e Dagonit. (5:2) Dagoni rrëzohet para arkës. (5:4) VQ Perëndia dërgon për Filistejtë murtajë e vdekje. (5:12) Arka kthehet në një qerre. (6:11) Izraelitët e marrin arkën. (6:14) Disa njerëz panë brenda në arkë dhe vdiqën. (6:19) VQ Davidi e sjell arkën mbi një qerre të re (2 Samuelit 6:3) Uzahu e prek arkën dhe vdes. (2 Samuelit 6:7) VQP Arka vendoset në shtëpinë e Obed-Edomit. (6:10)
Pika kulmore:	Davidi e sjell arkën në Jeruzalem. (6:17) VQ
Përfundimi:	Davidi e vendos arkën në çadër.
Vargu Biblik:	Psalmet 23:4. Përsëritni vargun e javës së kaluar. (ose Isaia 55:8)

MËSIMI

Niali dhe Darlina shkonin në kishë me prindërit e tyre çdo të dielë. (Përdorni figurat e fëmijëve që përdorët në mësimin 7b.) Ato ishin mësuar të hynin në kishë pa zhurmë, të uleshin në vend pa bërë fjalë, sepse Perëndia është i shenjtë dhe ne duhet të tregohemi të respektueshëm në prani të Tij dhe në shtëpi të Tij. Kur shtëpia ishte me pushime, ato shkuan në një kishë tjetër, ku vërejtën se disa njerëz shikon përreth tek

këndonin himnet. Pra, edhe pse këndonin, ata s'mendonin shumë për Perëndinë. Edhe gjatë kohës së lutjes, ata nuk tregonin kurrfarë respekti. Niali dhe Darlina ndjeheshin keq, sepse ato kishin mësuar se edhe pse Perëndia na do shumë, Ai është i shenjtë dhe ne duhet ta respektojmë e ta nderojmë Atë. (Vendosni "Perëndia është i shenjtë" në tabelë.

Skena 1 (jashtë në natyrë) Ushtarët dhe arka e Perëndisë

Shumë vjet para se Davidi të bëhej mbret, ishte zhvilluar një betejë mes Izraelitëve dhe Filistejve. Ishte koha kur njerëzit e Perëndisë nuk po u bindeshin ligjeve të Tij. Dhe Perëndia kishte lejuar që Filistejtë të kishin epërsi. Ushtarët Izraelitë ishin shkurajuar në kampet e tyre, (Vendosni figurën 110) por ata menduan një plan që të siguronin fitoren. Një lajmëtar doli me vrap nga kampi dhe u zhduk sipër mbi kodra. Pas pak kohe, ai u kthye. Tani ecte ngadalë. Ai shoqërohej nga disa njerëz të tjerë. Mbi supe mbartin diçka të mbuluar me veshje të kaltër. (Vendosni figurën 109, ushtarët dhe figurën 111, arkën.)

Ndërsa njerëzit me barrën mbi supe u afruan tek ushtarët, pamja e shqetësuar në fytyrat e tyre, u shndërrua në pamje të gëzuar. E gjithë ushtria e Izraelit shpërtheu në një britmë gëzimi aq të fuqishme sa, siç thotë Bibla, vetë toka u drodh.

Filistejtë, që dëgjuan në kampet e tyre buçimën e asaj britme, s'dinin ç'po ndodhte. Ata mësuar se objekti me ngjyrë blu ishte arka e Zotit. Dhe tani më lejoni të shpjegoj kuptimin e arkës.

Vite më parë, Perëndia i kishte thënë popullit të Tij të ndërtonte një arkë. (Këtu nuk është fjala për arkën që ndërtoi Noeu.) Arka u bë prej druri dhe u vesh me flori. Kapaku u bë nga flori i pastër me krijesa engjëjlore mbi të. Arka mbahej në një çadër të veçantë që njihej me emrin tabernakull. Tabernakulli kishte dy pjesë. Në pjesën ku mbahej arka mund të hynte vetëm një njeri. Dhe ai mund të hynte vetëm një herë në vit. Ky person njihej me emrin prifti i Lartë. Askush tjetër nuk lejohej të shihte këtë arkë të veçantë. Brenda në arkë kishte sende të ndryshme, përfshirë dy pllaka guri ku ishin shkruar ligjet e Perëndisë. Ato ishin që t'ju kujtonin njerëzve se Perëndia e tyre, i cili ishte gjithmonë me ta, ishte një Perëndi i shenjtë. "I shenjtë" do të thotë se Perëndia është ndryshe dhe i mëvetësishëm nga qeniet njerëzore. Ai është i pastër dhe i mirë. Ai është kaq i pastër sa nuk e shikon dot mëkatën. Ka raste që ne shikojmë në TV gjëra që as imagjinohen se mund të bëhen. Por, ne na pëlqen t'i shikojmë. Perëndia është kaq i pastër sa Ai nuk e duron dot mëkatën. Ai është gjithë mirësi. Ai është gjithë dritë. Asgjë mëkatore nuk i afrohet Atij, sepse do të shuhej nga shenjtëria e Tij.

Buçima e ushtarëve Izraelitë u shtua, sepse ata menduan se tani që arka ishte me ta, ata me siguri do ta fitonin betejën. Filistejtë u trembën. Ata thoshin me njëri tjetrin, "Perëndia erdhi në kamp." Ata kishin dëgjuar mrekullitë që Perëndia kishte bërë për popullin e Tij, por mendonin se do të ishte ndonjë nga perënditë e tjera. Ata nuk e kuptonin se Perëndia është një dhe se është plotësisht i shenjtë. Filistejtë vendosën të bëheshin ushtarë trima dhe të qëndronin fort.

Beteja filloi sërish. Kush mendoni se fitoi kësaj here? Izraelitët shpresonin të fitonin lehtë dhe Filistejtë të frikësuar mendonin po kështu. Por, jo! Populli i Izraelit u mund sërish. U vranë 30,000 ushtarë si dhe u kap arka e Perëndisë! Ç'disfatë e tmerrshme!

Pse e lejoi Perëndia që të mundej populli i Tij? Për mosbindjen e tyre. Ata mbartnin ligjet e Tij në arkë. Por në zemrat dhe veprimet e tyre, ata nuk iu bindeshin këtyre ligjeve. Ata gënjenin, mashtronin dhe vidhnin. Për më keq, ata nuk vinin Perëndinë në vend të parë në jetën e tyre.

Të rinj dhe të reja të krishterë, ju s'jeni duke mbartur arkën me Fjalën e Perëndisë. Ndoshta, ju mbartni Fjalën e Perëndisë në mendjen tuaj. Ju mendoni, "Unë di shumë rreth Perëndisë; unë kam mësuar shumë histori Biblike, mund të them vargje të tëra përmendsh." Kjo është shumë e mirë. Por, më e rëndësishme është të zbatoni Fjalën e tij. Ai është i pastër dhe i mirë. Dhe Ai shpreson që edhe ju të jeni të pastër e të mirë. Ai mendoni vargjet dhe mësimet që keni marrë në Klubin Lajmi i Mirë? Dhe pasi i mendoni, a i kërkon Perëndisë t'ju ndihmojë që t'i zbatoni? A e fiksuar gjatë javës mendimin se Fjala e Perëndisë s'bëhet dysh? A e falënderuat Atë për këtë? Kur mësuar për shmangien e shoqërisë së keqe, a vendosët ta zbatoni këtë urdhër të Perëndisë? Nuk ka rëndësi sa material nga Bibla keni në kokë. Ajo që ka rëndësi për Perëndinë është sa e zbatoni atë!

Filistejtë të gëzuar e çuan arkën e Perëndisë në vendin e tyre, bashkë me plaçkën e grabitur. Ata e vendosën arkën në tempullin e një prej perëndive të tyre pagane të njohur me emrin Dagon dhe mbyllën dyert e tij.

Kur të nesërmen hapën dyert e tempullit, e dini se ç'gjetën? Dagoni që rrëzuar me fytyrë për tokë përpara arkës së Zotit. Ata e ngritën Dagonin sërish. Në mëngjesin e ditës tjetër ata e gjetën Dagonin përsëri për tokë. Kësaj here, koka dhe duart ishin shkëputur! Vetëm trupi kishte mbetur. Kështu, njerëzit e lëvizën arkën në një vend tjetër. Po kudo që shkoi ajo, Perëndia dërgoi sëmundje dhe vdekje. Ç'mësim donte Perëndia t'u jepte këtyre njerëzve? Se Ai nuk është thjesht një Perëndi tjetër. Ai është Perëndia i vetëm i vërtetë. Ai është krijuesi i gjithçkaje. Ai është i pastër dhe i mirë. "Perënditë" e tjera si Dagoni janë idhuj të pafuqishëm. Ato janë thjesht copa druri apo guri. Edhe pse mund të kenë kokë, ata nuk shikojnë, dëgjojnë apo mendojnë. Edhe kur kanë duar, ato s'bëjnë asnjë gjë. Dhe Dagoni i mjerë s'kishte më as kokë dhe as duar!

Së fundi, Filistejtë vendosën ta kthejnë arkën në Izrael. Ata gjetën një qerre të re e të pastër. Vendosën arkën brenda dhe në qerre mbrehën dy lopë për ta tërhequr. Dhe e nisën qerren drejt Izraelit. Kur erdhi në kufi, populli i Izraelit i qytetit më të afërt, e priti arkën me gëzim të madh. Por disa nga njerëzit, duke harruar porosinë e Perëndisë vështruan brenda në arkë. Dhe ata ranë të vdekur! Në këtë mënyrë të egër, Perëndia donte të kujtonte popullin e vet se Ai është një Perëndi i shenjtë, se ata duhet doemos të zbatojnë Fjalën e Tij e të jenë të respektuar në praninë e Tij. Meqenëse vdiqën disa njerëz,

Izraelitët kishin frikë ta çonin arkën më tej. Arka qëndroi gati njëqind vjet në shtëpinë e një Izraeliti, deri në kohën kur Davidi u bë mbret në Jeruzalem.

Skena 2 Davidi kthen arkën

Davidi donte të nderonte dhe të respektonte Zotin. Ai e dinte ku ishte arka. Dhe ai e donte atë në Jeruzalem. Kështu, Davidi bëri plane të mëdha që ta rikthente atë. Ai u nis me 30,000 vetë në qytetin ku ishte arka. U përgatit një qerre e re posaçërisht për arkën e tërhequr nga qe. (Vendosni Davidin, figurën 112; burrat, figura 113; qerrja dhe arka, figura 113 dhe Uzahu, figura 114.)

Davidi dhe 30,000 mijë burrat marshonin në krye të arkës, të shoqëruar edhe nga një bandë muzikore me instrumente të ndryshëm muzikorë, që interpretonte himne të ndryshme për Perëndinë. Ishte një ditë e madhe gëzimi. Arka po çohet drejt Jeruzalemit pas shumë vjet mungese.

Davidi bëri një gabim të madh. Ai nuk ndoqi udhëzimet që kishte dhënë Perëndia për lëvizjen e arkës. Perëndia kishte thënë se kur arka të lëvizet diku, duhej të mbulohej me veshje të kaltër, shufrat mbajtëse duhej të kalonin në unazat në anë të arkës dhe arka duhej të mbartej në krah nga priftërinjtë. Ata kishin detyrën e posaçme që të kujdeseshin për arkën. Perëndia kishte thënë se edhe priftërinjtë nuk duhet ta preknin arkën.

Davidi nuk zbatoi ato që kishte thënë Perëndia. Ose i harroi ose i mendoi si të parëndësishme. Ai e vuri arkën në qerre, që tërhiqej nga qe. Ndërsa procesioni lëvizte përpara në një rrugë të keqe, befaz qerrja u trondit dhe arka filloi të rrëshqasë. Një burrë i njohur me emrin Uzah, zgjati dorën për ta mbajtur arkën. Dhe Uzahu ra menjëherë i vdekur. Bibla thotë se zemërimi i Perëndisë u ndez kundër Uzahut dhe e la atë të vdekur. (Zëvendësoni figurën 114 me figurën 116 - Uzahu i vdekur.)

Pse vdiq Uzahu? Edhe Davidi bëri të njëjtën pyetje. Sepse preku arkën që Perëndia kishte thënë që të mos prekej. Ai duhej t'i mësonte popullit të Tij se ishte i shenjtë dhe se ata nuk duhej ta merrnin Atë lehtë. Mëkati nuk mund të ekzistojë në praninë e Tij. Dhe Perëndia e shkroi këtë histori në Bibël, që ti dhe unë ta mësojmë se Perëndia është i shenjtë. Në se jeta juaj është e mbushur me mëkat, ju s'mund të jeni aty ku është Perëndia. A bëni jetë mëkatore? A gënjeni? A jeni të pabindur? A shkëlmi ligjet e Perëndisë, duke vjedhur dhe mashtruar? Mëkatet tuaja janë tepër të rënda në sytë e Perëndisë dhe ato ju mbajnë larg prej Tij.

Por edhe pse keni mëkatuar, edhe pse Perëndia e urren mëkatin, sepse është i pastër, Ai ju do ju shumë. Ai dërgoi Zotin Jezus të ndëshkohej për mëkatet tuaja. Ai vdiq për ju i kryqëzuar. Do të ktheheni sot tek Ai, të pranoni mëkatet, t'i kërkonit t'ju falë e t'ju bëjë fëmijën e Tij? Sot Ai do t'ju shpëtojë, sepse Ai premton se "Kushdo që do ta thërrasë emrin e Zotit, do të shpëtohet." (Romakëve 10:13)

Davidi kishte frikë dhe vendosi të mos vazhdonte udhëtimin me arkën për në Jeruzalem. Arka u la në shtëpinë e një njeriu të njohur me emrin Obed-Edomi. Në kohën që arka ishte në shtëpinë e tij, Perëndia bekoji atë dhe gjithë familjen e tij. Pas tre muajve, Davidi u përpoq sërish që ta sillte arkën në Jeruzalem. Kësaj here, ai veproi siç duhej. (Vendosni figurën 111 - arka e mbartur.) Ai zbatoi udhëzimet e Perëndisë për mbartjen e arkës. Ishte një procesion i tërë. Ndërsa arka mbartej drejt Jeruzalemit, njerëzit hidhnin valle të gëzuar nën tingujt e bukur të borive. Arka u vu në një çadër të veçantë që Davidi e kishte ndërtuar posaçërisht për të. Atë ditë u flijuan shumë kafshë, në shenjë adhurimi dhe falënderimi për Zotin.

U desh një kohë e gjatë për ta rikthyer arkën në vendin e vet. Gjatë udhëtitimit vdiqën disa njerëz, sepse nuk zbatuan Fjalën e Perëndisë. A e kishin mësuar ata më në fund se Perëndia është i shenjtë dhe i pastër?

Djem dhe vajza që doni Zoti, a e kuptoni se Perëndia është i shenjtë dhe se Ai pret që dhe ju të jeni të tillë? Ai jeton në qenien tuaj nëpërmjet Frymës së Tij të Shenjtë. Ai mund t'ju ndihmojë të bëni një jetë të mirë, të pastër dhe të shenjtë.

Në se ende s'jeni shpëtuar, hiqni qysh sot dorë nga mëkatet dhe drejtojeni Perëndisë t'ju falë. Në të kundërt, mëkati do t'ju mbajë larg nga Perëndia sot e përgjithmonë!

PYETJE PËR PËRSËRITJE

1. Pse një ditë ushtarët Izraelitë ngritën një buçimë të madhe në kampin e tyre?
A. Sepse në kamp u soll arka e Perëndisë.
2. Emërtoni një diçka që ishte brenda në arkë?
A. Pllakat e gurit me urdhërimet e Perëndisë.
3. Ç'prisnin Izraelitët të ndodhte tani që arka ishte në kampin e tyre?
A. Ata prisnin që dështimi të kthehej në fitore.
4. Pse lejoi Perëndia që Izraelitët të mundeshin sërish?
A. Sepse ata nuk i bindeshin Perëndisë. Ligjet e Tij ishin në arkë, por jo në zemrën dhe jetën e tyre.
5. Ku e vunë Filistejtë arkën?
A. Në tempullin e Dagonit.
6. Ç'i ndodhi Dagonit?
A. Ai ra para arkës. Herën e dytë, atij ju këput koka dhe duart.
7. Ç'mësim po u jepte Perëndia Filistejve?

- A. Se Ai nuk është thjesht një Perëndi tjetër. Se Ai është Perëndia i vetëm i vërtetë, krijuesi i gjithçkaje.
8. Kur Filistejtë e kthyen arkën, ajo ndali në një qytet për gati 100 vjet. Pse ndali arka atje?
- A. Disa njerëz kishin parë brenda saj dhe kishin vdekur, kështu njerëzit kishin frikë nga arka.
9. Si kishte thënë Perëndia që të mbartej arka?
- A. Mbuluar me veshje të kaltër, në shufra të shkuar në unazat anash arkës, mbartur mbi supe nga priftërinjtë.
10. Ç'gabim serioz bëri Davidi? Cilat ishin pasojat e tij?
- A. Ai vendosi ta mbarte arkën në qerre. Uzahu preku arkën dhe vdiq sakaq.
11. Cilat ishin fjalët e rëndësishme që vura në tabelë dhe i përsërita disa herë?
- A. Perëndia është i shenjtë.
12. Në se Perëndia është i shenjtë, ç'pret Ai nga ne të bëjmë?
- A. Fëmijët e pashpëtuar - të heqim dorë nga mëkati që na ndan nga Perëndia. Fëmijët e shpëtuar - të bëhemi edhe ne të shenjtë.

Aktivitet i sugjeruar për angazhimin e fëmijëve pas mësimit

Një skeç. Disa nga fëmijët mund të interpretojnë hyrjen e mësimit, ku Niali dhe Darlini shikojnë në kishë apo në shkollën e së Dieles fëmijë të pavëmendshëm, që s'tregonin respektin e duhur.

Skena 2. Pas kishë ata u shpjegojnë fëmijëve të tjerë me fjalë të ëmbla e të njerëzishme se sjellja e tyre nuk është e drejtë, sepse Perëndia është i shenjtë. Ata mund t'ju shpjegojnë atyre historinë e Uzahut.

MËSIMI 9B

DAVIDI DHE BATH-SHEBA

- Shkrimi i shenjtë:** II Samuelit 11:1-27; 12:1-24
- E Vërteta Qendrore:** Ju s'duhet të bëni tradhti bashkëshortore.
- Zbatimi:** Për fëmijët e **shpëtuar:** Perëndia do që të bëni një jetë të pastër.
Për fëmijët e **pashpëtuar:** Largohuni nga fëlliqësitat që ju ndajnë nga Perëndia.
- Fillimi:** Si është puna, Zhanetë? VQ
- Ecuria e ngjarjeve:** Davidi qëndron në Jeruzalem (II Samuelit 11:1)
Ai shkeli kurorën me Bath-Shebën. (11:4) VQSH dhe VQP
Planifikon vdekjen e Uriahut. (11:7)
Bath-Sheba bëhet gruaja e Davidit. (11:27) VQP
Lind fëmija. (11:27)
Nathani qorton Davidin. (12:7)
- Pika kulmore:** Davidi pendohet dhe Perëndia e fal. (12:13) VQSH
- Vargu Biblik:** Për këtë mësim shtesë, mund të lini Psalmet 23 që fëmijët të mësojnë Timoteut 5:22b "Mos u bëj pjesëtar në mëkatet e të tjerëve; ruaje veten të pastër."

MËSIMI

(Për hyrjen, mund të përdorni figurën e Darlinës që e shfrytëzuar në mësimin e mëparshëm si dhe pamjen e një vajze tjetër të të njëjtës moshe.)

"Si është puna, Zhanetë?" pyeti Darlina.

Zhaneta, shoqja më e ngushtë e shkollës dukej shumë e trishtuar. Në pushim, kishte varur kokën në tavolinë dhe po qante. Ajo s'kishte ngrënë drekë dhe dukej në gjendje të mjerë.

Kur u qetësua, Zhaneta më në fund i tha ç'i kishte ndodhur. "Në shtëpinë tonë ka ndodhur diçka e tmerrshme," tha ajo. "Babai ka shkuar të jetojë me një grua tjetër. Ka lënë mamanë dhe mua. Ne ndjehemi të vetmuara dhe fatkeqe."

Të rinj dhe të reja, ka shumë familje të palumtura ku babai ka shkuar të jetojë me një grua tjetër dhe do atë në vend të gruas së tij. Ka edhe raste kur gruaja ka shkuar me një burrë tjetër. Njerëzit që veprojnë kështu kryejnë padrejtësi të madhe karshi familjes, si dhe veprojnë keq edhe karshi Perëndisë. Në Bibël Perëndia e thotë shumë qartë, "Nuk duhet të bëni tradhti bashkëshortore." Kjo do të thotë që burri duhet të jetë besnik ndaj gruas së tij. Ai s'duhet të bëjë dashuri apo të shkojë në shtrat me një grua tjetër. Po kështu, gruaja s'duhet të ketë burrë tjetër veç burrit të saj.

Perëndia ka bërë martesën që burri të ketë gruan e tij për përkujdesje dhe dashuri. Po kështu, gruaja ka burrin që e do dhe bashkëjeton. Ky është mësimi që na jep Perëndia në Fjalën e Tij. Me veprimin e tij edhe Davidi zemëroi Perëndinë.

Skena 1 (Flanelograf i thjeshtë nëse përdorni pamje sfondi) Davidi vetëm

Figura 3-1

Gjithçka filloi në verë. Ushtarët e Davidit kishin marshuar sërish drejt fushës së betejës. Davidi qëndroi në pallatin e tij në Jeruzalem. (Vendosni Davidin, figurën 117.)

Figura 3-2

Një mbrëmje doli jashtë të shëtiste në çatinë e sheshtë të pallatit. Hodhi sytë nga shtëpia e fqinjët dhe pa një grua të bukur që po lahej.

"Cila është kjo grua?" pyeti ai një nga shërbëtorët.

"Është Bath-Sheba, gruaja e Uriahut," ishte përgjigjja.

Skena 2 (Brenda, Davidi dhe Bath-Sheba. Vendosni Bath-Shebën, figurën 118.)

Davidi ishte burrë i martuar. Po kështu, ai e dinte se Bath-Sheba ishte e martuar. Megjithatë, ai dërgoi njerëz ta sillnin Bath-Shebën në pallat, që ai të bënte dashuri. Mëkati i tij filloi nga të parët, me mendimet e këqija që i bluanin në mendje, dhe së fundi me shkeljen e kurorës. Të rinj dhe të reja, bëni kujdes në gjithçka që shihni, veçanërisht në videokasetat, programet televizive, revistat, sepse që andej fillon gjithçka. Ka raste kur ato janë të mbushura me histori dhe pamje të fëlliqura. Në se je i krishterë, mos shikoni burrat që bëjnë dashuri jashtë kurore. Mbylleni televizorin apo largohuni nga dhoma. Mos dëgjoni histori të pista për seksin. Largohuni ose thojni bashkëfolësit të mos tregojë gjëra të tilla. Dhe ju vete mos tregoni kurrë. Perëndia do që ju të jeni të pastër në mendje dhe veprim. Zoti Jezus ka thënë se është po aq keq të çosh mendime të këqija në mendje, sa edhe të kryesh vepra të këqija. (Mateu 5:28) Kërkojini Atit Qiellor t'ju japë fuqi kur tundojoni, në mënyrë që të jeni të pastër dhe të mos shihni e të mos bëni pislleqe thjesht se dikush i bën ato. Ai premtun t'ju ndihmojë nëse i drejtoheni Atij.

Ai thotë, "Të drejtët bërtasin dhe Zoti i dëgjon dhe i çliron nga të gjitha fatkeqësitë e tyre." (Psalmet 34:17)

Bath-Sheba shkoi përsëri në shtëpi asaj mbrëmje. (Hiqni 117 dhe 118.) Një ditë ajo i dërgoi mbretit një mesazh që thoshte, "Mbreti David, po pres një fëmijë. Ti je babai i fëmijës dhe jo burri im, Uriahu." Gjërat po ngatërroheshin keq, apo jo?

Skena 3 (pallati) Davidi dhe Uriahu

Figura 3-3

Uriahu ishte një ushtar që luftonte nën komandën e Joabit, gjeneralit më të mirë të Davidit. Davidi i dërgoi një mesazh Joabit që t'i jepte Uriahut disa ditë leje për të raportuar para Mbretit në Jeruzalem. (Vendosni figurat 117 dhe 119.)

Uriahu u kthye dhe i dha Mbretit një raport të plotë për ecurinë e luftimeve.

"Dhe tani shko te gruaja jote," tha Davidi. "Do të të çoj ca gjëra të mira për darkë." Po Uriahu nuk shkoi në shtëpi. Ai fjeti me shërbëtorët e tjerë te dera e pallatit. Të nesërmen Mbreti pyeti, "Pse nuk shkove në shtëpi?" Dhe Uriahu u përgjigj, "Mendoja për ushtarët dhe gjeneralin Joab që kanë ngritur kampin e tyre në fushë të hapur. Si mund të hyj unë në shtëpinë time, të pushoj e të çlodhem kur të tjerët se kanë këtë mundësi?"

Davidi e ftoi sërish në pallat, i dha të hajë dhe të pijë. E dehu me verë dhe e urdhëroi të shkonte në shtëpi, të kalonte natën me gruan.

(Në se keni fëmijë të vegjël, mund të evitoni mendimet e paragrafit vijues që janë për të "rriturit".)

Siç e shihni Davidi donte që njerëzit të mendonin se fëmija që do të lindte Bath-Sheba u nis kur Uriahu erdhi në shtëpi dhe kaloi natën me gruan e tij. Por edhe atë natë Uriahu nuk shkoi në shtëpi. Ai e kaloi natën te porta e pallatit.

Davidi e dinte se njerëzit do ta kuptonin se Uriahu nuk ishte babai i fëmijës, sepse ai kishte qenë larg shtëpisë për muaj të tërë. Kështu, Davidi mendoi diçka tjetër të poshtër. Ai vendosi ta vriste Uriahun. Ai shkroi një letër për Joabin në të cilën shkruhej, "Vendoseni Uriahun në vijë të parë, ku beteja është më e ashpër, pastaj tërhiquni nga ai, me qëllim që të goditet dhe të vdesë." (Hiqni figurën 119, Uriahun.) I shkreti Uriah, letrën e vulosur ia çoi Joabit. Me siguri që se dinte se po çonte udhëzimet e vrasjes së tij!

Kur Joabi mori letrën, veprroi sikundër e urdhëronte Davidi. Uriahu u godit nga shigjetarët armiq tek rrinte i vetëm në vijë të parë të betejës. Davidi kishte kryer vrasje të vërtetë. Dhe ai u sigurua që Uriahu kishte vdekur me të vërtetë.

Skena 4 (pallati) Davidi dhe Bath-Sheba

Kur Bath-Sheba dëgjoi që burri i saj kishte vdekur mbajti zi për të. Një ditë erdhi Davidi dhe e ftoi atë të shkonte në pallat. Dhe ajo u bë gruaja e tij. (Vendosni figurat 117

dhe 118.) Shumë pak njerëz e dinin se ç'kishte ndodhur. Dinin si Davidi vrau Uriahun që Bath-Sheba të bëhej gruaja e tij. Po Perëndia e dinte dhe ne lexojmë në Bibël, "Ajo që Davidi kishte bërë nuk i pëlqeu Zotit." (II Samuelit 11:27)

Natyrisht që jo. Ai kishte shkelur dy ligje të Perëndisë: ai kishte bërë tradhti bashkëshortore, si dhe kishte kryer vrasje. Një mëkat të çon te tjetri. A e keni vënë re këtë? S'bëni detyrat se përtoni. Duhet të gënjeni për të mbuluar përtacinë tuaj, dhe kështu me radhë. Keni parë diçka të ndyrë në videokasetë ose në revistë. Ajo ju fiksohet në mendje dhe bëhet shkak që të tregoni një shaka të pistë për të cilën pendoheni më vonë. Të parët të çon te mendimi dhe mendimi të çon te veprimi. Mëkati i Davidit nuk i pëlqeu Zotit., po kështu Atij nuk i pëlqejnë edhe mëkatet që bëni ju. Ashtu si dhe në rastin e Davidit, shumë pak njerëz mund të njohin mëkatet tuaja, por Perëndia i di. Dhe veprimet tuaja nuk e kënaqin atë.

Edhe pse Perëndia i di të gjitha mëkatet tuaja, Ai përsëri ju do. Ai ju do kaq shumë sa, për hirin tuaj, dërgoi Zotin Jezus, Birin e Tij të vetëm, nga qielli në tokë. Jezusi jetoi mbi tridhjetë vjet në tokë, pa menduar e bërë kurrgjë të keqe. Ai ishte i pamëkat, por Ai u kryqëzua për mëkatet e tua e të mia. Por, Jezusi nuk mbeti i vdekur. Ai u ngjall së vdekuri dhe është përjetësisht i gjallë.

Meqenëse Biri i Tij mori ndëshkimin tuaj, Perëndia ju fal. Ejani sot te Perëndia! Thojini se ndjeni keqardhje për mëkatet tuaja! Kërkojini t'ju falë e të vijë përjetësisht në jetën tuaj! Kur jeton në qenien tuaj, Ai u jep fuqi të mposhtni tundimet që ju rrethojnë.

A doni të dini më shumë si mund të hyjë Zoti në jetën tuaj? A keni pyetje për kapërcimin e tundimeve? Mund të bisedoni me mua pas mësimit. Ejani dhe uluni në një nga vendet e para.

Figura 3-4

Disa muaj më vonë Bath-Sheba lindi djalë. Ishte një ditë e gëzuar, por për një kohë të gjatë Davidi s'ndjehej mirë. Ai e dinte se kishte vepruar gabim dhe kjo e bënte atë një njeri të palumtur. Në këtë kohë, ai shkroi disa psalme ku tregon gjendjen e tij të mjerë si rezultat i mëkatimit. Dukej sikur një peshë e rëndë po ia merrte frymën. Dhe mëkati gjithmonë e bën këtë. Ne ndjehemi fatkeq se ndërjegjija na tregon se kemi bërë të këqija dhe se Perëndia nuk është i kënaqur me ne. (Hiqni figurat 117 dhe 118.)

Skena 5 Davidi dhe Nathani

Një ditë kur u kthye në pallat, Davidi pa një vizitor. Ishte profeti Nathan. (Vendosni figurën 117 dhe Nathanin, figurën 121.) Ata ishin miq të mirë dhe shpesh kishin kuvenduar së bashku.

Figura 3-5

"David," tha Nathani, "Kam diçka të rëndësishme për të të thënë. Ishin dy njerëz që jetonin pranë njeri tjetrit. Njeri i pasur dhe tjetri i varfër. I pasuri kishte një numër të

madh kopesh me bagëti të imta dhe të trasha. I varfëri nuk kishte asgjë, veçse një qengj të vogël. (Në se keni figurat e Davidit, Volumi I, përdorni figurën 28 a-d. Qengjat në cep të tabelës.) Qengji ishte një manar i vërtetë për familjen. Ata e ushqenin atë me ushqimin e tyre. Fëmijët loznin me të. Ishte si një vajzë e vogël në familjen e tyre.

Një ditë në shtëpinë e të pasurit erdhi një vizitor. I pasuri e dinte se duhej t'i ofronte vizitorit për të ngrënë. Në vend që të merrte ndonjë bagëti nga kopetë e tij për t'i përgatitur për të ngrënë udhëtarit, mori qengjin manar të të varfrit dhe e theri."

Kur Davidi e dëgjoi këtë u zemërua së tepërmi. "Ai që ka bërë këtë meriton të vdesë," tha ai.

Figura 3-6

Nathani e pa Davidin drejt në sy. "Ti je ai njeri!" tha ai. Dhe shtoi, "Kështu thotë Zoti." "Ti je si njeriu i pasur, sepse Perëndia të ka dhënë kaq shumë gjëra të mira. Ai të mbrojt nga Sauli. Të bëri mbret. Të dha gjithë vendin ta qeverisësh dhe shumë bekime të tjera. Dhe ti shkove dhe i mori Uriahut bashkëshorten, të cilën e donte kaq shumë. Dhe Perëndia do të të ndëshkojë për atë që ke bërë. Do të kesh luftëra të vazhdueshme, madje disa pjesëtarë të familjes tënde do të ngrënë krye kundër teje." (Zëvendësoni figurën 117 me 120, Davidi duke u përkulur.) Davidi e dinte se kishte vepruar gabim. Perëndia ia kishte thënë këtë, dhe tani po ia thoshte sërish nëpërmjet profetit Nathan. Me keqardhje të plotë ai tha, "Kam mëkatuar kundër Zotit."

Nathani iu përgjigj, "Zoti e ka hequr mëkatin tënd; ti nuk ke për të vdekur." Davidi nuk pranoi mëkatin para Nathanit. Nuk ishte Nathani, po vetë Perëndia që e fali.

Më në fund, Davidi veproi drejt, apo jo? Ai e pranoi mëkatin me sinqeritet para Perëndisë. Dhe Zoti premtonte, "Në se pranojmë mëkatet tona, Ai është besnik dhe i drejtë të falë mëkatet tona dhe të na pastrojë nga padrejtësitë." (1 Gjonit 1:9)

Dhe tani Davidi mund të thoshte, "Lum atij të cilit i kanë mbuluar mëkatin." (Psalmet 32:1) Davidi e donte Perëndinë, e megjithatë ra në mëkat. A keni mëkatuar ndonjëherë edhe pse mund të jeni fëmijë i vërtetë i Perëndisë? Ndoshta, jo aq rëndë sa Davidi, por sidoqoftë është një mëkat që nuk i pëlqen Perëndisë. Sikundër bëri Davidi, pranoni mëkatin para Zotit, kërkojini Atij t'ju pastrojë.

Kur të rriteni, ndoshta edhe do të martoheni. Perëndia do që t'i qëndroni besnik burrit ose gruas. S'duhet të bashkëjetoni me njeri tjetër, veçse me burrin a gruan tuaj. Për këtë mos kini asnjë mëdyshje!

Në programet televizive shikoni burra që jetojnë me gra të tjera, ose gra të martuara që kanë dashnorë. Kjo është e gabuar. Nga Bibla kjo quhet tradhti bashkëshortore. Kjo e trishton dhe e mërzit Perëndinë. Prandaj s'janë gjëra të mira.

Nathani kishte edhe diçka tjetër për t'i thënë Davidit. "David," tha Nathani, "Perëndia të ka falur ty, por për shkak të mëkatit tënd fëmija duhet të vdesë!" Mëkati sjell

vuajtje! P.sh., nëse merrni drogë, e pranoni hapur para zotit dhe i kërkonte Atij t'ju falë, Ai do t'ju falë, por falë helmit në gjak, ti s'do të gëzosh shëndet të mirë. Ose një shembull tjetër. Një burrë që jeton me shumë gra. Në se i drejtohet Zotit, Perëndia do ta falë, por ndërkohë ai mund të ketë marrë sëmundjen e tmerrshme të SIDAS.

Davidi u lut dhe agjëroi, por në ditën e shtatë fëmija vdiq ashtu sikundër kishte thënë Perëndia. Ç'kapitull i trishtuar në jetën e Davidit! Mos harroni të hiqni dorë nga gjithë gjërat e pista që nuk i pëlqejnë Perëndisë e ju ndajnë prej Tij.

PYETJE PËR PËRSËRITJE

1. Çfarë mëkati bëri Davidi kur mori gruan e një burri tjetër?
A. Tradhti bashkëshortore.
2. Si e quanin gruan?
A. Bath-Sheba.
3. Cili ishte emri i burrit?
A. Uriah.
4. Çfarë mesazhi i dërgoi Davidi Joabit me Uriahun?
A. Që ta vinte Uriahun në vijë të parë të betejës dhe ta linte vetëm që ai të vritej nga shigjetarët armiq.
5. Kur Davidi kreu tradhti bashkëshortore, ai mëkatoi kundër disa vetave. Cilët ishin ata?
A. Kundër Perëndisë. Kundër Bath-Shebas, që e detyroi të mëkatonte, kundër të shoqit të saj dhe kundër shërbëtorëve që ju dha një shembull të keq.
6. Si ndjehej Davidi pasi kishte mëkatuar?
A. Davidi ndjehej keq.
7. Çfarë historie i tregoi Nathani Davidit?
A. Historinë e një të pasuri dhe një të varfëri me një qengj të vetëm.
8. Në ç'drejtim Davidi i ngjante njeriut të pasur?
A. Perëndia e kishte bekuar me mbrojtjen e Tij, e kishte bërë mbret etj., por ai mori gjithçka të çmuar nga Uriahu.
9. Pse Perëndia fal mëkatin tuaj dhe mëkatin tim?
A. Sepse Zoti Jezus vdiq për mëkatet tona, si çdo vdiste edhe për mëkatet e Davidit.
10. Nathani i tha Davidit se diçka do të ndodhte për shkak të mëkatimit të tij. Ç'do të ndodhte?

A. Fëmija do të vdiste. Ai do të angazhohej për tërë jetën në luftëra dhe disa nga pjesëtarët e familjes do të ngriheshin kundër tij?

11. Sa jetoi fëmija?

A. Shtatë ditë pasi Nathani kishte folur me Davidin.

12. Jepni një shembull se si mëkati sjell vuajtje edhe pas faljes së tij nga Perëndia.

A. Droga dhe imoraliteti mund të çojnë në sëmundje.

MËSIMI 10

DAVIDI DHE MEFIBOSHETHI

Shkrimi i Shenjtë: II Samuelit 4:4; 9:1-13; 16:1-4; 19:15, 24-30

E Vërteta Qendrore: Perëndia është i dashur me mëkatarët.

Zbatimi: Për fëmijët e **shpëtuar:** Jini mirënjohës Perëndisë për dashamirësinë ndaj jush.
Për fëmijët e **pashpëtuar:** Në se besoni te Jezus Krishti, Ai do t'ju bëjë fëmijët e Tij.

Fillimi: Mefiboshethi pati një fillim të keq të jetës së tij!

Ecuria e ngjarjeve: Mefiboshethi, biri i Jonathanit, bëhet sakat nga këmbët. (II Samuelit 4:4)
Kur Davidi u bë mbret kërkoi bijtë e Jonathanit. VQSH Mefiboshethi, i varfër, i çalë, nga familje armike vjen përpara Davidit. VQP

Pika kulmore: Davidi adoptoj Mefiboshethin si birin e tij. (II Samuelit 9:11) VQP
Tsiba, shërbëtori i Mefiboshethit, nuk thotë të vërtetën lidhur me të.
Mefiboshethi vazhdon të qëndrojë besnik ndaj Davidit. VQSH

Vargu që do mbajtur mend: Psalmet 23:5 (ose Efesianëve 4:32)

Qengji duhet vendosur sikur po i ngjitet kodrës drejt tavolinës ku e presin gjëra të mira. Shpjegoni se Perëndia hap rrugën për njerëzit e Tij edhe në mes të armiqve dhe përmbush nevojat e tyre.

Mjetet vizive: Shkruani me shkronja shtypi, në karton apo letër, fjalët "i varfër", "i çalë" dhe "armik". Vendosini në tabelë kur të dalin në tekst. Përgatisni gjithashtu edhe fjalët e të vërtetës Qendrore "Perëndia është i dashur me mëkatarët" për ta vendosur në tabelë.

MËSIMI

Skena 1 (Tabelë e thjeshtë) Mefiboshethi dhe dadoja

Mefiboshethi pati një fillim të keq të jetës së tij! Ai ishte një nga bijtë e Jonathanit. (Vendosni figurën 122, dadon me Mefiboshethin në duar.) Emër i vështirë për t'u shqiptuar, apo jo? Le ta shqiptojmë së bashku. Kur ishte pesë vjeç, Mefiboshethi dëgjoi jashtë dhomës ku luante zhurmë, britma dhe klithma. Ai s'kuptonte gjë, por një lajm i kobshëm duhej të kishte arritur. Ishte momenti kur Filistejtë kishin mundur ushtrinë e Izraelit dhe kishin vrarë Saulin, Jonathanin dhe vëllezërit e tij. (E mbani mend? Jua kam treguar këtë histori disa javë më parë!) Mendoni pikëllimin në pallat kur dëgjuan vdekjen e Saulit, Jonathanit dhe princave të tjerë. Njerëzit u frikësuan. Ata menduan "shumë shpejt Filistejtë do të vijnë këtu të na vrasin, të na plaçkitin dhe të rrëmbejnë gjithçka që kemi. Le të shpëtojmë sa të mundemi."

Figura 4-1

Dadoja që kujdesej për Mefiboshethin e rrëmbeu atë ndër duar dhe iku me vrap të fshihej. Ajo ndjeu keqardhje për këtë fëmijë që kishte humbur të atin. Por duke vrapuar Mefiboshethi i shkau nga duart dhe ra për tokë. (Hiqni figurën 122, vendosni figurën 123 dhe 124, dadon dhe fëmijën rrëzuar për tokë.) Ai kishte rënë shumë keq, si rezultat ndjente dhembje të tmerrshme në të dy këmbët. Nuk qëndronte dot më këmbë. Ai qante pa pushim nga dhembja.

Dadoja e rrëmbeu sërish dhe vazhdoi të vraponte. (Zëvendësoni figurën 123 dhe 124 me figurën 122.) Mefiboshethi i vogël ende qante në duart e dados. Por ajo s'mund të ndalonte. Ndoshta, ajo ndjente kockat e thyera të këmbës, por duhej të vraponte që të shpëtonte.

Më në fund erdhën në një vend të sigurt ku mund të fshiheshin, shumë larg nga pallati. Me kalimin e javëve dhe muajve, Mefiboshethit i shkoi dhembja, por ai s'mundi të ecte e të luante si fëmijët e tjerë. Ai mbeti i çalë për gjithë jetën. (Vendosni Figurën 133, Mefiboshethin e rritur.)

Figura 4-2

Edhe tani njerëzit që kujdeseshin për Mefiboshethin mendonin se ai ende ishte në rrezik dhe s'mund të kthehej në pallat. Ata dëgjuan se Davidi ishte mbret dhe po të dëgjonte se Mefiboshethi ishte ende gjallë, do ta vriste atë. Në atë kohë, kur mbreti vinte në fron, kërkonte bijtë e mbretit të mëparshëm dhe i vriste që ata të mos i zinin vendin.

Skena 2 (pallati) Davidi dhe Tsiba

Tanimë Davidi ishte mbret i gjithë vendit. Perëndia e kishte bërë mbret të Izraelit dhe e kishte bekuar pa masë.

Figura 4-3

(Vendosni figurën 125, Davidi në fronin mbretëror.) Mefiboshethi nuk e dinte, por Davidi nuk kishte plane që ta dëmtonte atë. Në të kundërt, Davidit iu kujtua premtimi që i kishte dhënë Jonathanit vite më parë. Ai kishte premtuar se nëse vritej Jonathani, Davidi do të kujdesej për familjen e tij. (Jonathani kishte bërë të njëjtin premtim, në rast se vritej Davidi.) Davidi shpesh mendonte për Jonathanin, mikun e tij të mirë dhe donte që të mbante premtimin.

Për hir të Jonathanit, Davidi ishte i gatshëm të mirëpriste çdo anëtar të familjes së tij. (Vendosni në tabelë "Perëndia është i dashur me mëkatarët.") Si mund të jetë Perëndia i shenjtë, i dashur me mëkatarët? Falë Birit të Tij, i cili u ndëshkua për mëkatet tona. Mefiboshethi s'kishte bërë gjë që të mirëpritej nga Davidi. Edhe ne s'kemi bërë gjë që të mirëpritej nga Perëndia. Në të kundërt, ne kemi bërë shumë paudhësi që meritojnë ndëshkim. Por, mirësia e Perëndisë është shumë e madhe. Ai mendoi një mënyrë që të shpëtojnë mëkatarët. Ai ofroi Birin e Tij të ndëshkohej në kryq për mëkatet tona. Perëndia mirëpret çdonjërin që beson te Jezus Krishti. Në se vini, ashtu me gjithë mëkate, Perëndia do t'ju mirëpresë falë Birit të Tij që vdiq për ju.

Figura 4-4

Shërbëtorët e Davidit filluan të kërkonin njerëzit e familjes së Saulit. Ata sollën një njeri me emrin Tsiba, qeverisës të një pjese të pasurisë së Saulit. (Vendosni figurën 127, Tsiban.) Davidi i bëri atij të njëjtën pyetje: "A ka njeri tjetër të shtëpisë së Saulit që ta asgjësoj?"

Po ky nuk ishte qëllimi i Davidit.

Tsiba u përgjigj, "Është akoma një djalë i Jonathanit që është sakat nga këmbët."

"Ku është ai?" pyeti Davidi.

Tsiba shpjegoi se ai jetonte në një fshat të vogël. Atje ishte rritur fshehurazi, pa ardhur kurrë në Jeruzalem.

"Shkoni e ma sillni këtu," urdhëroi Davidi. (Hiqni figurën 127, Tsiban.)

Skena 3 (pallati) Davidi dhe Mefiboshethi

Mefiboshethit iu desh të bënte udhë të gjatë deri sa të vinte në pallatin mbretëror në Jeruzalem. Tek hynte në pallat, me siguri që po dridhej nga frika. Ndoshta, ai mendonte: "Tani që më gjeti mbreti, me siguri do të më vrasë."

Sa hyri brenda në pallat, ku ishte Davidi, Mefiboshethi ra përmbys me fytyrën për tokë. Si e shpjegoni frikën e tij?

Ai vinte nga një familje ARMIKE. (Vendosni fjalën ARMIK.) Ai ishte nipi i mbretit të keq Saul, i cili e kishte urryer Davidin dhe e kishte ndjekur nëpër male me synimin që ta kapte dhe ta vriste.

Ai ishte I ÇALË. (Vendosni fjalën I ÇALË.) Ai as ecte dhe as punonte. E ç'mund të bënte Davidi me një njeri të tillë të pavlerë? Thjesht ta hiqte qafe. Ai ishte i VARFËR. (Vendosni fjalën I VARFËR.) Mefiboshethi i duhej të fshihej si anëtar i familjes armike. Ai edhe nuk punonte dot. Rrjedhimisht, Mefiboshethi ishte i varfër. Ai s'kishte pasuri ndonjë gjë tjetër më vlerë që mbreti ta çmonte e ta vlerësonte atë.

Të rinj dhe të reja, Mefiboshethi është pamja juaj dhe e imja para Perëndisë. A jemi NE armiq? Po. Bibla na thotë se jemi armiq të Perëndisë deri sa të lindim sërish në familjen e Tij e të bëhemi fëmijë të Tij. Ju nuk e kënaqni Perëndinë, ju shkelni ligjet e Tij, ju i ktheni shpinën Perëndisë, ju veproni sipas kokës për të kënaqur veten tuaj. Ju nuk e doni Perëndinë. Ju silleni si armiqtë e Tij.

A je i çalë? Ndoshta thoni, "Unë nuk jam i çalë. Unë eci, kërcej dhe vrapoj." Jo, unë s'ju pyes në kuptimin fizik të fjalës. Pa lindur sërish, ti s'mund të ecësh në udhë të Perëndisë. Ndoshta, përpiqesh të jesh i mirë, por sërish ti bije në mëkat. Djalli të pengon, sepse je shumë i dobët. Ti je i çalë shpirtërisht.

Dhe i varfër? Po, ti je i varfër. Jo se s'ke para apo shtëpi. Por sepse ti nuk ke gjë t'i japësh Perëndisë me qëllim që ai të të shpëtojë. Nuk e ble dot shpëtimin tënd me pare, me shkuarjen në kishë, me sjelljen e mirë apo me të mira të tjera që mund të bëni.

Figura 4-5

Teksa Mefiboshethi dridhej përmbys para tij, Davidi shtriu dorën dhe tha, "Mefibosheth, mos ki frikë!" Ç'fjalë të ëmbla gjithë mirëpritje e dashamirësi! Dhe Davidi vazhdoi: "Do t'ju kthej të gjitha tokat që zotëronte gjyshi jot. Dhe veç kësaj, dua që ti të jetosh në pallat me mua. Dua që të hamë gjithnjë një tryezën time. Dua që të jesh si biri im." (II Samuelit 9:10)

Mefiboshethi mbeti gojë hapur. Natyrisht, që ai s'kishte pritur një dashamirësi të tillë. Ai nuk e justifikonte një gjë të tillë. Fjalët që i dolën nga goja ishin, "Ç'është shërbëtori yt, që ti të përfillësh një qen të ngordhur si unë?"

Ati i Madh do t'ju trajtojë edhe juve me dashamirësi. Ju nuk e meritoni dashurinë dhe mëshirën e Tij, por Ai do që ju të jeni me Të, të bëheni princër në familjen e tij, të vendosni marrëdhëniet e faljes dhe miqësisë me Të. A do të vini sot përulësisht para Tij? E dini se jeni të varfër, se s'mund të bëni gjë për të shpëtuar veten, se jeni armik i Perëndisë, se e keni mërzhitur Atë shpesh, se jeni të çalë shpirtërisht, se s'keni ecur në udhë të drejtë, se jeni penguar dhe keni rënë në shumë mëkate. Në se vini tek Ai, ashtu siç jeni, Ai do t'ju pranojë në gjirin e vet.

Davidi e priti Mefiboshethin nga dashuria e madhe që kishte për Jonathanin. Perëndia do t'ju pranojë, falë Zotit Jezus Krisht. Ai vdiq i kryqëzuar për mëkatet tuaja dhe rebelimin tuaj kundër Perëndisë. Ju mund të vini te Perëndia nëpërmjet Zotit Jezus Krisht. Perëndia do t'ju pranojë. Ejani qysh sot, Ai premton se do t'ju presë dhe do t'ju falë.

Skena 4 (pallati) Davidi, Mefiboshethi dhe Tsiba

Pasi bisedoi me Mefiboshethin, Davidi thirri Tsiban (shtoni figurën 127.) dhe i tha, "Tërë ato që i përkisnin Saulit dhe tërë shtëpisë së tij, po ja jap Mefiboshethit, nipit të tij. Kështu, bashkë me bijtë dhe shërbëtorët e tu, do të punosh tokën për të dhe do të mbledhësh prodhimet e saj që atij të mos i mungojë asgjë. Dhe Mefiboshethi do të hajë bukë gjithnjë në tavolinën time."

Figura 4-6

Ç'mrekulli po ndodhte me Mefiboshethin! Mbreti David e kishte pritur dhe kishte siguruar përkujdesjen për të për gjithë jetën! Tanimë, ai ishte një djalë i pasur, me tokë, shërbëtorë dhe kafshë të ndryshme. (Vendosni figurën 132, gomarin e ngarkuar.) Kur besoni Zotin Jezus si Shpëtimtarin tuaj, ju falen mëkatet dhe mirëpritni nga Perëndia. Po kjo nuk është e gjitha! Perëndia ju bën birin e tij dhe ti hyn në familjen e Perëndisë. (I Gjoni 1:12) Ati juaj qiellor do të kujdeset për ju përjetë. Ai do të sigurojë gjithçka që ti ke nevojë. Ai do ju marrë në shtëpinë e Tij qiellore, ku do jetoni me të përgjithmonë. Është shumë më mirë të jesh bir i Perëndisë - Mbret mbi të gjithë, se sa bir i një mbreti tokësor.

Dhe vitet kalonin njeri pas tjetrit. Por jo gjithçka ishte e lehtë për Mefiboshethin. Një herë Tsiba e gënjeu atë, madje ai shpifi rrena për të edhe te Davidi. Por dashuria dhe besnikëria e Mefiboshethit për Davidin nuk ndryshuan kurrë. Ai e donte Davidin jo për tokën, pasurinë dhe ushqimin që i kishte dhënë, por sepse Davidi ishte i përzemërt dhe i dashur me të.

Kur rritesh në familjen e Perëndisë, ti je atje përgjithmonë. Ti njeh më mirë Atin qiellor dhe e do Atë shumë e më shumë. Ti e sheh sa i dashur ka qenë Ai me ty dhe shpesh e falënderon Atë. Në se e dini se jeni në familjen e Perëndisë, falënderojeni atë për mirësinë ndaj jush. Në se e dini se nuk jeni në familjen e Perëndisë, a flet Perëndia me zemrën tuaj? Edhe pse do, ti e di që nuk meriton të jesh fëmija i Tij. Ti bëhesh bir i tij, nëse heq dorë nga çdo e keqe dhe beson te Jezus Krishti për të spastruar mëkatet. Kështu, do të njohësh mirësinë e Perëndisë në jetën tuaj. Ti do të jesh fëmija i Tij.

PYETJE PËR PËRSËRITJE

1. Ç'moshë kishte Mefiboshethi kur u rrëzua?
A. Pesë vjeç.
2. Ç'lajm të keq dëgjoi dadoja që e bëri të largohej me vrap me Mefiboshethin?

- A. Se Filistejtë kishin mundur Izraelitët dhe se Sauli dhe Jonathani ishin vrarë.
- 3.** Edhe kur u rrit, Mefiboshethi e ndjente se nuk mund të kthehej në pallat. Pse?
- 4.** Ç'premtim i kishte bërë Davidi Jonathanit?
A. Në se Jonathani do të vritej, Davidi do të kujdesej për familjen e tij.
- 5.** Ishin tre faktorë që e bënë Mefiboshethin të pavlefshëm e të frikësuar para Davidit. Cilët ishin ata?
A. Ai vinte nga një familje armike. Ishte i çalë dhe i varfër.
- 6.** Në ç'mënyrë ne jemi armiq të Perëndisë, Mbretit qiellor?
A. Ne shpërfillim ligjet e Tij, nuk e kënaqim Atë, nuk e duam Atë.
- 7.** Në ç'drejtim ne jemi të varfër para Perëndisë?
A. Ne s'bëjmë dot gjë dhe si japim dot gjë Perëndisë për të siguruar shpëtimin dhe pranimin tonë nga ana e Tij.
- 8.** Në ç'kuptim ne jemi të çalë në sytë e Perëndisë?
A. Ne s'ecim dhe s'mund të ecim në udhën e Perëndisë. Ne gjithmonë tundohemi dhe biem në mëkat.
- 9.** Si na trajton Perëndia po të vijmë të përulur para Tij?
A. Ai tregon dashuri ndaj nesh, duke na pranuar në gjirin e tij.
- 10.** Përmendni tre bekime që Davidi i bëri Mefiboshethit?
A. Ai i dha ushqim të përditshëm. Ai i dha tokë dhe shërbëtorë. Ai e pranoi atë si birin e vet.
- 11.** Përmendni tre bekime që na jep Perëndia kur vijmë tek ai nëpërmjet Zotit Jezus?
A. Ai na pranon si fëmijët e Tij. Ai na fal. Ai na përmbush të gjitha nevojat.
- 12.** Cila është e vërteta Qendrore që mësojmë për Perëndinë nga ky mësim?
A. Perëndia është i dashur me mëkatarët.

MËSIMI 11

REBELIMI I ABSALOMIT KUNDËR DAVIDIT

Shkrimet e shenjta:	II Samuelit 14:25, 26; 15:1-37; 16:15-20; 17:1-22; 18:1-33; 19:15
E Vërteta Qendrore:	Mos u bëj rebel si Absalomi.
Zbatimi:	Për fëmijët e shpëtuar : Rebelimi sjell vuajtje dhe shkëputje nga Perëndia. Për fëmijët e pashpëtuar : Tregoni se keni shpëtuar duke qenë të bindur.
Fillimi:	A ju pëlqen një histori e bukur me spiunazh?
Ecuria e Ngjarjeve:	Absalomi, djali i Davidit, është shumë popullor. (14:25) Ai fitoi zemrat e njerëzve. (15:6) VQSH dhe VQP Ai kërkon të shkojë në Hebron. (15:7) VQSH dhe VQP Ahithofeli e braktis Absalomin. (15:12) Davidi largohet. (15:14) Davidi qan. (15:23, 15:30) Hushai shkon te Absalomi si informator i Davidit. (15:34) Absalomi pranon këshillën e keqe të Hushait. (17:14) Hushai i dërgon Davidit informata. (17:16) Të dy ushtritë ndeshen. (18:6) Absalomit i kapen flokët dhe mbetet i varur në një lis. (18:9)
Pika kulmore:	Absalomi vritet. (18:14, 15) VQP Davidi dëgjoji lajmin dhe qau. (18:33)
Përfundimi:	Davidi kthehet në Jeruzalem si mbret. (19:15) VQ
Vargu që do mbajtur mend:	Psalmet 23:5 (ose Psalmet 27:1) Përsërisni edhe vargun e javës së shkuar.

MËSIMI

A ju pëlqen një histori e bukur me spiunazh? Në mësimin tonë kemi një histori të tillë. Dëgjojeni ,dhe si detektivë të mirë, zbuloni se cili ishte informatori i zgjuar.

Skena 1 (jashtë në natyrë) Absalomi dhe turma admiruese

Figura 5-1

Davidi kishte një djalë të pashëm me emrin Absalom. (Vendosni Absalomin, figurën 134.) Çdokush mendonte se Absalomi ishte djali më i bukur në gjithë vendin. Ai krenohej me bukurinë dhe me flokët e tij të gjata e të dendura. Ai krenohej aq shumë me flokët e tij, aq sa, sa herë që i priste i peshonte! Turma e njerëzve doli ta shihte dhe ta admironte atë. (Vendosni figurat 135, 136 dhe 137 - turma.) Ata e shihnin tek ngiste karrocën që paraprihej nga pesëdhjetë burra që njoftonin ardhjen e tij.

Absalomi ishte shumë popullor. Ai çohej herët në mëngjes dhe qëndronte te porta e qytetit. Ky ishte vendi ku mblidheshin njerëzit për të diskutuar, apo për të zgjidhur mosmarrëveshjet. Absalomi thërriste të gjithë ata që kishin probleme dhe bisedonte me ta. Ai miratonte mendimin e tyre, duke thënë, "Shiko, argumentet e tua janë të mira dhe të drejta, por nuk ka njeri nga ana e mbretit që të të dëgjojë. Sikur të më bënin mua gjyqtar të vendit, unë do të siguroja drejtësi."

Kur dikush binte përmbys para tij, ai e ngrinte, e puthte dhe sillej shumë miqësisht me të. Bibla thotë se duke vepruar kështu "ai fitoi zemrën e njerëzve." Ai përpiquej që njerëzit t'i bindeshin e ta respektonin më shumë se vetë mbretin David.

Absalomi ishte shumë mashtrues. Nga pamja e jashtme ai dukej miqësor, kurse në shpirt ishte krenar, egoist, rebel dhe ambicioz. Ai kënaqej me popullaritetin e tij. (Hiqini figurat.) Edhe ju në shkollë bëni veprime që mendoni se mund t'ju bëjnë të njohur. Tallni apo shpërfillni mësuesin. Të tjerët mendojnë se ti je i zgjuar dhe ty të pëlqen ky mendim. Në shkollë ti je një rebel. (Vendosni "Mos u bëj rebel si ABSALOMI". E dini që Perëndia na thotë në Bibël se duhet t'i bindemi pushtetit të njerëzve që janë mbi ne. (Romakëve 13:1, 2) Dhe këtu futen edhe mësuesit! Pra, kur nuk i bindesh apo nuk respekton mësuesin, ti mëkaton kundrejt Perëndisë. Ti je rebel në shkollë dhe rebel kundër Perëndisë. Kjo është shumë serioze. Në se e doni Zoti Jezus Krishtin, tregojeni duke qenë të bindur në shkollë.

Skena 2 (brenda në pallat) Davidi dhe Absalomi

Në të vërtetë Absalomi donte që të bëhej mbret. (Vendosni Absalomin, figurën 134 dhe Davidin, figurën 138.) Dhe ai filloi të komplotonte si mund të rebelohej kundër të atit.

Figura 5-2

Një ditë shkoi te Davidi me kërkesën, "Të lutem, lermë të shkoj në Hebron për të përmbushur një kusht që kam lidhur me Zotin. Sepse kam dhënë fjalën se do t'i shërbej Zotit atje."

Davidi i lumtur e lejoi Absolmin të shkonte në Hebron që të adhuronte dhe t'i shërbente Zotit. Ai ndjehej i lumtur që djali i tij i pashëm donte të ndiqte Zotin. Në të vërtetë, Absalomi e kishte mashtruar të atin. Ai po niste planet për t'u bërë mbret në vend të Davidit. Absalomi po e mashtronte dhe po rebelohej kundër të atit. A veproni ju kështu? I thoni babait se ishit në park, kur s'ishit. I thoni nënës se çokollatën ua dha një shok, kur e keni blerë me pare të vjedhura. Nuk vini në kohë në shtëpi, nuk rregulloni nëpër vendet e duhura lodrat tuaja. Kështu veproni shumë gabim. Perëndia thotë, "Nderoni nënën dhe babain tuaj." Në Bibël, Perëndia e përsërit shpesh këtë urdhër. Në se je rebel në shtëpi, je rebel edhe kundër Perëndisë. Ndoshta prindërit e tu nuk ndjekin Jezus Krishtin kurse ju po. Dashurinë për Të tregojeni duke iu bindur prindërve tuaj.

Skena 3 (jashtë në natyrë) Absalomi dhe turma

Me largimin e tij, Absalomi filloi të organizonte rebelimin kundër Davidit. Ai dërgoi emisarë në të gjithë vendin që të ngrinin njerëzit kundër mbretit. (Vendosni figurat 134, Absalomi dhe 135, 136 dhe 137- turma.) Ata u thoshin popullit, "Ne kemi nevojë për një mbret të ri. Absalomi i ri, i cili është popullor, miqësor dhe i pashëm do të bëhej një mbret shumë më i mirë se Davidi." Dhe shumë njerëz u bindën nga Absalomi dhe pasuesit e tij që të merrnin pjesë në rebelim.

Madje, edhe Ahifotheli, një nga njerëzit e zgjuar që ndihmonte Davidin në marrjen e vendimeve, u bind që të bashkohej me Absalomin dhe ushtrinë rebele.

Absalomi po rebelohej kundër të atit, që ishte edhe mbret. Ai po shkelte ligjin. Është mëkat kundër Perëndisë të shkelësh ligjet e vendit. Ju duhet t'i respektoni e t'ju bindeni policëve. Të mos shoqëroheni me njerëz që i kundërvihen ligjit.

Figura 5-3

Davidi mori njoftim për gjithçka që po ndodhte, kur rebelimi kishte arritur kulmin e organizimit. Ç'tronditje e tmerrshme kur mësoi se djali i tij kishte ngritur krye kundër tij, duke bërë për vete njerëz si Ahifotheli dhe shumë të tjerë që të rebeloheshin kundër mbretit. Davidi vendosi se gjëja më e mirë për të në këtë çast ishte të ikte nga Jeruzalemi. Davidi kishte shumë njerëz besnikë. Ai mund të mbështetej në ushtarët që kishin luftuar krah për krah me të nëpër beteja. Dhe Davidi tha, "Le të ikim shpejt para se Absalomi të vijë me ushtrinë e tij të na sulmojë e të shkatërrojë qytetin e Jeruzalemit."

Skena 4 (jashtë në natyrë) Davidi në mërgim, turma

(Vendosni figurën 139, Davidin, 140-146 populli.) Kështu, Davidi dhe shumë nga njerëzit e tij ia mbathën jashtë qytetit. Ata ndjeheshin të pikëlluar tek linin mbrapa Jeruzalemin. Ç'përjetim i tmerrshëm të braktisësh vendin dhe qytetin, sepse ngrihen disa

nga njerëzit të luftojnë kundër jush! Tek kalonin lumin Kidron dhe ngjisnin Malin e Ullinjve, ne lexojmë në Bibël "i gjithë vendi qante me zë të lartë." Dhe Davidi qante tok me ta.

Njerëzit lëndohen keqas kur ngrenë krye fëmijët. Në se keni një nënë e baba të mirë, atyre u thyhet zemra nga mosbindja juaj. Mendoni trishtimin që sillni në familje. Mendoni si ndjehet Perëndia kur fëmijët rebelohen kundër prindërve, mësuesve, ligjit dhe më keq akoma kundër vetë Perëndisë. Perëndia është i shenjtë dhe i mirë. Rebelimi e hidhëron Atë me të vërtetë.

Por, Perëndia nuk është i dobët sikundër ishte Davidi. Kur rebeloheni kundër Tij, Ai nuk dorëzohet dhe nuk ju lë të bëni ç'të doni. Perëndia ju do dhe dëshiron të gjitha të mirat për ju. Nga kjo dashuri, Ai ndëshkoi Birin e tij të dashur, Zotin Jezus Krisht, për mëkatet dhe rebelimin tuaj. Jezusi u kryqëzua në kryq për mëkatet tuaja. Perëndia ju fton të ktheheni sërish tek Ai. Ai dëshiron t'ju falë e t'ju bëjë fëmijën e Tij. Kërkojini sot ndjesë për rebelimin tuaj. Ejani tek Ai, kërkojini t'ju pranojë dhe t'ju falë. Ai do ta bëjë këtë, sepse Ai premton, "Dhe atë që do të vijë tek unë, unë nuk do ta nxjerr jashtë kurrë." (Gjoni 6:37)

Skena 5 Davidi dhe Hushai

Davidi dhe njerëzit e tij u larguan nga qyteti kokëmbuluar dhe këmbëzbathur. Aso kohe kjo ishte mënyrë për të treguar hidhërimin. (Vendosni figurën 147, Davidin.) Kur arriti në majë të kodrës, Davidin e takoi një nga këshilltarët e tij. Ai quhej Hushai. (Vendosni figurën 148, Hushain.) Ai ishte veshur me rroba të grisura. Kokën e kishte të mbuluar me dhe. Ai ishte një nga miqtë e Davidit, i cili po shfaqte keqardhjen për largimin e Davidit nga Jeruzalemi. Davidi e pyeti Hushain, "A do të kthehesh në Jeruzalem për mua? Shko dhe thuaji Absalomit se ke vendosur t'i shërbesh atij. Ai e di se ti je njeri i mençur dhe me përvojë dhe ai do të të kërkojë këshilla. Këshilloje keq dhe çdo gjë që do të dëgjosh mi bëj të njohura, në mënyrë që unë të jem i përgatitur." Hushai pranoi me gëzim dhe u kthye me të shpejtë në Jeruzalem.

Skena 6 (tabelë e pastër, ose skenë qyteti) Absalomi, Hushai dhe Ahithofeli

Ju detektivët e mirë, a e zbuluat informatorin që ju kam folur? Po, ishte Hushai. Kur u kthye në Jeruzalem, Absalomi kishte hyrë në qytet dhe ishte i gatshëm të merrte fronin e mbretit. (Vendosni figurën 134, Absalomin.) Hushai iu drejtua Absalomit me zë të lartë, "Rroftë mbreti! Rroftë mbreti!"

Figura 5-6

Absalomi ishte i kënaqur! Ai besonte se një njeri i rëndësishëm si Hushai ishte në anën e tij. Ai kishte edhe Ahithofelin që jepte këshilla të mençura. (Vendosni figurën 149, Ahithopelin.)

Absalomi filloi të bënte planet e betejës që të mundte Davidin. Absalomi iu drejtua Ahithofelit, "Jepni këshillën tuaj! Ç'duhet të bëjmë?" (Lëvizni figurën e Ahithofelit pranë asaj të Absalomit.) Dhe Ahithofeli u përgjigj: "Ajo që ne duhet të bëjmë është të sulmojmë menjëherë. Ai s'ka pasur kohë të organizohet, si dhe është i lodhur nga udhëtimi. Lermë të zgjedh 12,000 mijë njerëz qysh tani. Do të bëj një sulm të përgjithshëm për të vrarë Davidin, kur populli ka kuptuar se kemi vrarë udhëheqësin e tyre, do të heqë dorë nga lufta dhe do të bashkohet me ty. Beteja do të mbyllet shumë më shpejt nëse ndjek këshillën time."

Absalomi mendoi se ky ishte një plan i mirë sulmi. Megjithatë, ai vendosi të pyesë edhe Hushain, të merrte sugjerimin e tij. "Husha," tha ai, ç'mendon për planin e Ahithofelit?" Hushai e dinte se Ahithofeli kishte dhënë këshillë të mirë, që çonte në shkatërrimin e Davidit. Ai ishte me të vërtetë i shqetësuar.

Dhe u përgjigj aty për aty: "Këshilla e Ahithofelit këtë radhë nuk është e mirë. Ti e di shumë mirë se Davidi dhe njerëzit e tij janë ushtarë trima dhe me përvojë. Ata janë të egërsuar si ajo arusha në fushë që i kanë marrë këlyshët. Po kështu, nuk është lehtë të gjesh Davidin për ta vrarë. Plani i sulmit mund të dështojë kollaj. Disa nga njerëzit tanë mund të vriten dhe të tjerët mund të frikësohen e shkurajohen. Këshilla ime është që ti të mbledhësh një ushtri të madhe dhe ta drejtosh vetë. Mos u nxito. Kur ta ndjekësh Davidin me ushtrinë e madhe, ti do ta mposhtësh atë dhe do të sigurosh një fitore të pastër."

Absalomi dëgjoi këshillat e të dyve. Me siguri Hushai po mbante frymën dhe po shpresonte se Absalomi do të ndiqte këshillën e tij, në mënyrë që Davidi të kishte kohë të përgatitej për betejën e ardhshme.

Perëndia kishte gjithçka në kontroll. Ai bëri që Absalomi të ndiqte këshillën e informatorit, Hushai. Hushai u gëzua. Ai e njoftoi Davidin menjëherë. Në njoftim thuhej, "Mos qëndro aty ku je, po shko më tutje. Vazhdo të largohesh më tutje që të kesh kohë të përgatitësh ushtrinë për betejën e madhe."

skena 7 (jashtë në natyrë) Davidi, ushtria e tij dhe Joabi

Davidi organizoi ushtrinë për betejën kundër Absalomit. (Vendosni figurën 139, Davidin, figurën 140, ushtrinë dhe figurën 146, Joabin.) Trupat ishin vendosur në një vend të pyllëzuar, përtej lumit Jordan. Davidi vuri Joabin dhe dy gjeneralë të tjerë në krye të trupave. Ai vetë donte të marshonte me ushtarët, por njerëzit i thanë, "Ti vlen sa dhjetë mijë nga ne. Ti s'duhet të vritesh. Kjo do të ishte katastrofë për të gjithë. Ti duhet të qëndrosh në kampin e ushtrisë." Dhe Davidi veproi si i thanë. Davidi qëndroi te dera, dhe duke kaluar trupat në revistë tha: "Për hirin tim, silluni me kujdes me të riun Absalom!" Edhe pse kishte rebeluar kundër tij, ai ende e donte Absalomin.

Ushtria e Absalomit nuk mund të matej me ushtrinë trime të Davidit. Atë ditë u vranë 20,000 mijë vetë nga ushtria e Absalomit.

Gjatë betejës, Absalomi po ngiste një mushkë, e cila u fut poshtë degëve të dendura të një lisi të madh dhe koka e Absalomit mbeti kapur në lis. Mushka kaloi tej dhe ai mbeti i varur midis qiellit dhe tokës. Një njeri e pa këtë dhe vrapoi t'i thoshte Joabit, "E pashë Absalomin të varur në një lis."

Figura 5-5

"Pse nuk e vrave?" pyeti Joabi. "Unë do të të kisha dhënë dhjetë sikla argjendi."

Por ai njeri i tha Joabit: "Edhe sikur të më jepnin në dorë një mijë sikla argjendi, unë nuk do ta shtrijsa dorën kundër birit të mbretit, sepse ne e kemi dëgjuar urdhrin që ka dhënë mbreti, që Absalomi të trajtohet me kujdes."

Joabi se zgjati më. Ai shkoi me dhjetë vetë atje ku Absalomi qëndronte ende varur dhe e vrau atë. Pastaj i ra borisë për të njoftuar fundin e rebelimit. Ç'fund i trishtuar për këtë rebel të ri!

Rebelimi edhe ju mund t'ju fusë në telashe. Po më keq akoma, nëse vazhdoni të mbeteni rebel, do të vuani ndëshkimin që meritoni, do të ndaheni përjetësisht nga Perëndia. Për këtë mendoni seriozisht. Mos harroni se Jezus Krishti mori ndëshkimin që meritonin rebelët si ti. Ai s'mund ta kthejë një rebel kundër Perëndisë në fëmijë të Perëndisë.

Ndoshta po mendoni seriozisht për mëkatet tuaja dhe doni që të besoni Krishtin si Shpëtimtarin tuaj. Dhe ndoshta keni mëdyshje si të veproni. Në se doni që unë t'ju ndihmoj, do ta bëja me kënaqësi, duke ju treguar nga Bibla si mund të besoni Zotin Jezus. Natyrisht, unë vetëm do të bëj shpjegimin e gjërave. Në se doni ndihmë, ejani pas mësimit. Unë do të isha e gëzuar të bisedoja me ju për këto çështje të rëndësishme. (Caktoni një vend ku do t'i prisni fëmijët për këshillim.)

Skena 8 (tabelë e pastër) Davidi, lajmëtari, Joabi dhe ushtarët

I kthyer në qytet, Davidi po priste te dera për lajme. (Vendosni figurën 139, Davidin.) Një roje nga kulla e vëzhgimit bërtiti, "Shikoj një njeri që po vrapon drejt nesh. Ai duhet të sjellë lajme nga fusha e betejës." Pas pak, ai erdhi atje ku qëndronte mbreti. (Vendosni figurën 141, lajmëtarin.) Ai mezi merrte frymë, por foli duke gulçuar: "Lajme të mira, o mbret, o imzot. Zoti të ka siguruar sot drejtësi, duke të çliruar nga duart e të gjithë atyre që kishin ngritur krye kundër teje?"

"A është mirë i riu Absalom," pyeti Davidi. Pyetja e tij e parë ishte për të birin. Për një çast mbretëroi qetësia. Lajmëtari u përgjigj qetësisht, "Armiqtë e mbretit, zotërisë tim, dhe tërë ata që ngriheshin kundër teje për të bërë të keqe qofshin si ai i ri." Davidi e kuptoi se Absalomi kishte vdekur. (Hiqni lajmëtarin)

Davidi u ngjit në dhomën sipër portës së qytetit dhe qau, "O biri im Absalom; biri im, biri im Absalom!" (Zëvendësoni figurën 139 me figurën 147, Davidi duke qarë.)

Mbreti David u dëshpërua së tepërmi nga vdekja e të birit. Si baba, ai qau dhe mbajti zi për vdekjen e të birit. Ndoshta, atë e pikëllonte më tepër rebelimi i Absalomit kundër Perëndisë.

Atë ditë në qytet hyri pa u vënë re ushtria fitimtare e Davidit. (II Samuelit 19:3) Kështu, fitorja u shndërrua në zi për të gjithë popullin. (Vendosni figurën 146, Joabin.) Joabi duhej t'i fliste Davidit që të pushonte të qarët për të birin dhe të tregonte vlerësim për ushtarët që kishin luftuar trimërisht për të mbrojtur atë.

Figura 5-6

Mbreti u ngrit dhe doli te porta e qytetit. (Vendosni figurat 139, Davidin, 140, ushtarët, 141, lajmëtarin dhe 146, Joabin.)

Kështu, shumë shpejt i gjithë kombi u kthye te Davidi. Me gëzim të madh, Davidi u kthye në Jeruzalem si mbreti i tyre.

Sigurisht, që zemra e Davidit ishte ende e pikëlluar, sepse ai shpesh mendonte për Absalomin. Dëgjoni paralajmërimin e Perëndisë, "Mos u bëni rebel." Në se ke qenë i tillë dhe do të heqësh dorë, foli Perëndisë në qetësinë e shpirtit tënd. Kërkoji të të falë dhe të të bëjë fëmijën e Tij. Kur je fëmijë i Perëndisë, ti e tregon se i përket Atij nëpërmjet bindjes ndaj Tij.

PYETJE PËR PËRSËRITJE

Mund të doni të vendosni në tabelë fjalën "rebel". Për çdo përgjigje të saktë, hiqni (ose fshini) një shkronjë të fjalës "rebel". Pastaj filloni krijimin e fjalës "fëmijë". Për çdo përgjigje të saktë, vendosni një shkronjë të fjalës. Lutja jonë është që çdo fëmijë të kthehet nga një rebel kundër Perëndisë në një fëmijë të Tij.

1. Pse ishte Absalomi kaq popullor?
A. Ai ishte shumë i pashëm. Ai bisedonte me njerëzit për problemet e tyre. Nga pamja e jashtme ai ishte shumë miqësor, edhe pse në shpirt ishte mashtrues dhe krenar.
2. Ç'i tha Davidit kur desh të largohej nga Jeruzalemi për të filluar rebelimin?
A. Se donte të shkonte në Hebron të mbante premtimin për t'i shërbyer Perëndisë.
3. Kundër kujt rebelohen burrat dhe gratë, djemtë dhe vajzat?
A. Kundër Perëndisë, mësuesve, prindërve, ligjit të vendit, policisë dhe qeverisë.
4. Si shfaqet rebelimi ndaj mësuesit?
A. Duke u tallur me të, duke mos e dëgjuar atë, duke shkelur rregullat e shkollës.
5. Si shfaqet rebelimi ndaj prindërve?

- A. Duke i gënjyer ata, duke vjedhur para për të blerë çokollata, duke mos vajtur kur të thërrasin, duke mos rregulluar lodrat në vendet e duhura etj.
6. Pse u trishtua Davidi kur Ahithopeli u bashkua me Absalomin?
A. Sepse ishte një këshilltar i mençur mbi të cilin Davidi mbështetej.
7. Cila ishte detyra e Hushait?
A. Të përgjonte, të mos lejonte Absalomin të zbatonte këshillat e Ahithopelit, t'i dërgonte Davidit informacion për planet e Absalomit.
8. Ç'këshillë të keqe i dha Hushai Absalomit?
A. Ai këshilloi Absalomin të mos e sulmonte Davidin menjëherë, por të priste sa të mbledhte një ushtri të madhe dhe pastaj ta sulmonte.
9. Pse nuk shkoi Davidi në betejë më popullin?
A. Ata e bindën Davidin të qëndronte në qytet. Ata i thanë atij se ishte një njeri i rëndësishëm që s'kishte pse të vritej në betejë.
10. Rebelimi i Absalomit pëfundoi në mënyrë tepër të pikëlluar. Si vdiq Absalomi?
A. Joabi e vrau atë tek varej nga flokët në një lis.
11. Cili është rezultati i rebelimit kundër Perëndisë?
A. Është ndarja e përjetshme nga Perëndia, nëse nuk kemi kërkuar falje dhe nuk jemi kthyer te Perëndia.
12. Davidi ishte shumë i pikëlluar nga vdekja e djalit të tij rebel. Si mendoni se ndjehet Perëndia kur vdes një person që është ende një rebel kundër Tij?
A. Edhe Perëndia ndjehet i trishtuar, sepse personi se ka pranuar Atë edhe pse Ai e donte atë kaq shumë.

MËSIMI 12

SOLOMONI PASON DAVIDIN SI MBRET

- Shkrimet e shenjta:** I Kronikave 22:2-23:5;
II Samuelit 7:11b-29;
I Mbretërve 1:33, 34; 2:1-4;
I Kronikave 29:28;
Lluka 1:26-33; Lluka 11:31;
Zakaria 14:9;
Zbulesa 11:15.
- E Vërteta Qendrore:** Jezus Krishti është mbret.
- Zbatimi:** Për fëmijët e **shpëtuar:** Binduni Atij.
Për fëmijët e **pashpëtuar:** Një ditë ju duhet të përkuleni para Tij si mbreti juaj.
- Fillimi:** Gjyshi i Nialit dhe Darlinës ishte mjaft i varfër.
- Ecuria e ngjarjeve:** Davidi përgatit materiale për ndërtimin e tempullit. (I Kronikave 22:5)
Këshilla e tij për Solomonin. (22:19)
Premtimi i Perëndisë ndaj Davidit. (II Samuelit 7:16) VQ
Solomoni caktohet mbret (I Kronikave 23:1)
Vdekja e Davidit (I Kronikave 29:28)
Shkatërrimi i tempullit dhe rrënimi i mbretërisë.
Mesazhi i engjëllit për Marian. (Lluka 11:33)
Krishti një mbret më i madh se Solomoni. (Lluka 11:31)
VQ
- Pika kulmore:** Dhe ai do të vijë dhe do të mbretërojë në shekuj të shekujve. (Zbulesa 11:15) VQSH
- Përfundimi:** Të gjithë do ta mësojnë se Ai është Mbret. VQP
- Vargu Biblik:** Psalmet 23:6 (ose Psalmet 16:11) Shpjegojeni vargun me kujdes.

MËSIMI

Kur ishte i ri, gjyshi i Nialës dhe Darlinës, ishte i varfër. Ai vazhdoi shkollën deri në moshën 14-vjeç. Pastaj u detyrua të fillonte punë edhe pse pëlqente të ndiqte shkollën e lartë. Kur i lindi djali i parë (babai i Nialës dhe Darlinës), gjyshi vendosi që djalit t'i jepte rastin të shkollohej. I biri ishte një nxënës i mirë. Ai vazhdoi studimet në Universitet dhe u diplomua si doktor. Ai ishte në gjendje të bënte shumë gjëra që gjyshi s'kishte pasur mundësi.

Në një mënyrë, kështu ndodhi edhe me Davidin. Një nga djemtë e tij, do të bënte gjëra të mëdha, që ai pëlqente ti kishte bërë vetë. Ai nuk mundej ti bënte jo se ishte i varfër, por sepse nuk e lejonte Perëndia.

Skena 1 (jashtë) Davidi, Salomoni, materiale ndërtimi

Mbreti David ishte njeri i moshuar. (Vendosni Davidin, figurën 150) Perëndia e kishte lënë të qetë nga armiqtë. Ai s'do të marshonte më për luftë. Ato ishin ditë paqeje. Por Mbret David ishte i zënë. Në qytetin e Jeruzalemit kishte aktivitet të madh. (Vendosni materialet e ndërtimit, figurat 151a dhe 152b.)

Figura 6-1

Davidi kishte caktuar një grup njerëzish të nxirrnin gurë të bukur. Disa të tjerë prodhonin gozhdë nga hekuri. Kishte edhe grumbuj bronzi, tepër të rëndë për t'i peshuar, dhe trarë të panumërt kedri. Ç'po ndërtohej?

Vetë Davidi shpjegoi gjithçka. Fjala ishte për tempullin që ai kishte dashur të ndërtonte për Perëndinë shumë vjet më parë. Nga dashuria e madhe që kishte për Zotin, ai donte të ndërtonte një tempull të veçantë për Të. Por Perëndia tha, "Akoma jo. Djali juaj do ta ndërtojë atë." Dhe tani koha ishte afruar.

"Djali im, Salomoni, është ende i ri dhe i papërvojë," tha Davidi. (Salomoni ndoshta s'i kishte mbushur 20 vjeç.) "Tempulli që do të ndërtohet për Zotin do të jetë nga më të mrekullueshmit. Fama dhe lavdia e tij do të njihet gjithkund. Unë po bëj përgatitje për këtë."

Davidi e dinte se s'do të jetonte gjatë. Ai priste kohën kur do të shkonte në prani të përhershme me Perëndinë. "Në shtëpinë e Zotit përjetësisht."

Davidi kishte disa djem. Perëndia kishte thënë se Salomoni do të bëhej mbret pas vdekjes së tij. (Vendosni Salomonin, figurën 152.)

Figura 6-2

"Biri im," tha Davidi, "Kisha nder mend të ndërtoja një tempull për Zotin, Perëndinë e Izraelit. Doja ta bëja vetë, por Perëndia më tha, "Ti ke derdhur shumë gjak dhe ke bërë

shumë luftëra. Për këtë arsye, nuk do të të lejoj të ndërtosh tempullin tim. Do të të lindë një djalë, që do të jetë paqedashës dhe unë do ta lë në paqe nga të gjithë armiqtë e tij që ndodhen rreth e qark. Ai do të quhet Salomon. Gjatë ditëve të tij, do t'i siguroj paqe dhe qetësi për Izraelin. Ai do të ndërtojë një shtëpi në emrin tim."

Mendimi për ndërtimin e një tempulli duhet ta ketë frikësuar dhe shkurajuar Salomonin. Si mund ta merrte përsipër një detyrë të tillë të rëndësishme?

Davidi shihte drejt kohës kur Salomoni do të ishte në fron. Davidi e inkurajoi atë duke i thënë, "Tani, biri im, Zoti qoftë me ty, në mënyrë që ti të përparosh dhe të ndërtosh shtëpinë e Zotit, Perëndisë tënd, ashtu siç ka thënë ai për ty. Vetëm Zoti të dhëntë dituri dhe zgjuarsi, të besoftë përgjegjësinë mbi Izraelin, për të respektuar ligjin e Zotit, Perëndisë tënd."

Pra, me dy fjalë: bindu Perëndisë. Ishte këshillë e mirë për Salomonin. Është këshillë e mirë edhe për ty e mua.

"Ji i fortë dhe trim, mos ki frikë dhe mos u trondit. Davidi shikonte frikë dhe trishtim në sytë e Salomonit. "Mos u trishto," tha Davidi. Davidi donte që Salomoni të njihte gëzimin që ndjente Davidi në përgatitjen për ndërtimin e tempullit. Ja, shiko ç'kam mbledhur për këtë tempull." Veç gurëve, hekurit dhe bronzit, Davidi i tregoi Salomonit arin, argjendin dhe bronzin që kishte grumbulluar. Ishte një sasi e jashtëzakonshme.

"Ty të duhet t'i shtosh gjërat që kam mbledhur unë," i tha Davidi Salomonit. "Ke me vete shumë njerëz me përvojë, që do të punojnë për ty: gurgdhendës, drugdhendës, njerëz që punojnë arin, argjendin, bronzin dhe hekurin. Çohu, pra, dhe futju punës, dhe Zoti qoftë me ty!" (Hiqini figurat, vendosni udhëheqësit, figurën 154, Davidin dhe fronin, figurat 150, 153.)

Skena 2 (pjesa e brendshme e pallatit) Davidi, froni, krerët

Figura 6-3

Davidi thirri gjithë krerët e Izraelit. "Unë shpresoj që ju të ndihmoni tim bir, Salomonin, në ndërtimin e tempullit," tha ai. "A nuk është vallë Zoti, Perëndia juaj me ju? Prandaj tani bëni që zemra dhe shpirti juaj të kërkojnë Zotin, Perëndinë tuaj; pastaj çohuni dhe ndërtoni shenjtëroren e Zotit, Perëndisë tuaj, për të transferuar arkën e besëlidhjes të Zotit në tempullin që do të ndërtohet në emër të Zotit." (Hiqini figurën e krerëve.)

Davidi caktoi edhe punonjësit që do të punonin në tempull pas përfundimit të tij. Njëzet e katër mijë u ngarkuan me detyrën e adhurimit, ndërsa katër mijë u caktuan të ekzekutonin në instrumente dhe të këndonin lavde për Zotin. Shërbesa e lavdërimit në tempull do të ishte shumë tërheqëse. Davidi kishte arsye të shumta për të lavdëruar Perëndinë. Po kaq arsye kemi edhe ne!

Davidi shkroi shumë këngë lavdërimi, të cilat do të këndoheshin në tempull. Ne kemi një numër të madh të tyre në Bibël, në Librin e Psalmeve. Hera herës, ne përdorim disa nga këngët që shkroi Davidi si lavdërimin tonë për Perëndinë.

Duke u përgatitur për shtëpinë e Perëndisë, Davidi duhet të ketë sjellë nder mend premtimet e Perëndisë për shtëpinë e tij. Perëndia foli për të dhe në të njëjtën natë Ai tha, "Nuk do të jetë Davidi ai që do të ndërtojë shtëpinë time."

Perëndia tha, "Kur të të kenë mbaruar ditët në tokë, djali juaj do të sundojë nga froni. Dhe unë do të krijoj mbretërinë tënde për jetë." Ky ishte premtimi i Perëndisë - një mbretëri të përhershme. (Hiqni figurën 150, vendosni figurën e Davidit që po lutet, 155.)

Skena 3 (pallati) Davidi, froni

Davidi e besonte Perëndinë edhe pse e kishte të vështirë ta kuptonte. Dëgjoni lutjen e tij (marrë nga II Samuelit 7:18-29). "Kush jam unë, o Zot, dhe çfarë është familja ime që ke bërë gjithë këto për mua? Sikur nuk mjaftojnë ato që ke bërë deri më tani."

Davidi nuk e kuptonte premtimin e Perëndisë se "mbretëria e tij do të ishte e përhershme." Ai po mplakej dhe ai e dinte se shpejt do të vdiste. Po djali i tij Salomoni? Ai së shpejti do të bëhej mbret, por më vonë do të mplakej dhe do të vdiste. Pra, i vetmi që është Mbret për gjithmonë është Zoti Jezus Krisht. (Vendosni "Jezus Krishti është Mbret.") Ai do të jetë mbret sa të ekzistojë toka, madje edhe më gjatë. Ai do të jetë Mbret për jetë të jetëve. Po ç'lidhje kishte Ai me familjen e Davidit? Le të shikojmë si rrjedhin ngjarjet. (Hiqini figurat.)

Skena 4 (skenë rruge) Salomoni dhe turma

Me plakjen e tij, Davidi e dinte se së shpejti do të vdiste dhe do të shkonte te Zoti. Ishte koha t'i dorëzonte fronin të birit të tij, Salomonit. Vendosni figurën 156, Salomonin dhe figurën 157, turma.)

Figura 6-4

Salomoni shkoi në Jeruzalem kaluar, ranë boritë dhe krerët bërtitën, "Mbretin e bekoftë Perëndia!"

Davidi foli me Salomonin për rrugën e tij në jetë. Ai i tha Salomonit, "Ec në udhën e Perëndisë; zbato ligjet e Tij. Dhe Perëndia do t'i mbajë premtimet lidhur me mbretërinë për familjen tonë." (Hiqini figurat.)

S'kaloi shumë kohë dhe Davidi vdiq. Populli qau dhe mbajti zi, por ai ende jeton përjetësisht në "shtëpinë e Zotit". Një ditë, nëse i përkisni familjes së Perëndisë, do ta shikoni Davidin në qiell, dhe do të jeni në gjendje të bisedoni për të gjitha ngjarjet që keni mësuar!

Dhe tani mbret ishte Salomoni. Ai jetoi në kohë paqeje, ndërtoi tempullin e bukur dhe sundoi me mençuri. Por aty nga fundi i jetës, ai filloi të mos i bindej Perëndisë. Pas tij në Izrael erdhën mbretër të tjerë që u larguan akoma më shumë nga Perëndia. Perëndia i kishte thënë Davidit se njerëzit që nuk do të bindeshin, do të ndëshkoheshin. Dhe Perëndia i ndëshkoi ata për mëkatet e tyre. Kombet armike marshuan në tokën e Izraelit dhe korrën fitore pas fitore. U pushtua vendi dhe njerëzit u përzunë nga toka e tyre bashkë me mbretin. Pallati u shkatërrua. Po kështu u shkatërrua edhe tempulli i bukur. I gjithë qyteti i Izraelit u shkatërrua. Dhe dukej sikur mbretëria kishte marrë fund. (II Mbretërve 25:1-11) Po premtimi i Perëndisë për mbretërinë e PËRHERSHME?

Ja diçka tepër tërheqëse! Ka ndodhur 400 vjet pasi pallati dhe tempulli ishin shkatërruar.

Perëndia dërgoi një engjëll t'i çonte një mesazh një gruaje të re, të njohur me emrin Mari. Ja dhe mesazhi. "Ti do të lindësh një djalë. Djalin quaje me emrin Jezus. Ai do të bëhet i madh dhe do të quhet Biri i Shumë të Lartit. Dhe tani dëgjoni këto fjalë! "Dhe Zoti Perëndi do t'i japë fronin e Davidit, atit të tij." Pra, sikundër i shihni Maria, e ëma e Zotit Jezus, ishte nga shtëpia e Davidit. Po kjo nuk ishte e gjitha që engjëlli i tha asaj. "Dhe Zoti Perëndi do t'i japë fronin e Davidit, atit të tij. Ai do të mbretërojë mbi Izrael për jetë." (Lluka 1:26-33.)

Ja dhe misteri u zgjidh! Maria, e ëma e Jezus Krishtit, ishte nga familja e Davidit. I Ati ishte Perëndia. Fëmija ishte ndryshe nga fëmijët e tjerë. Ai ishte Perëndi dhe njeri. Ai ishte i pamëkatë. Edhe pse Mbret, ai lindi në një grazhd dhe shumë pak njerëz e dinin se Ai ishte Mbret.

Kur u rrit e u bë burrë, Zoti Jezus u mësoi njerëzve shumë gjëra. Një ditë, Ai tha se Salomoni ishte një mbret i madh dhe i pasur, por "këtu është dikush më i madh se Salomoni." (Lluka 11:31) Jezusi është një mbret më i madh se ç'ishte Salomoni, sepse mbretëria e tij është e përjetshme.

A u kurorëzua Zoti Jezus si Mbret i Jeruzalemit, kryeqytetit të Izraelit?

Figura 6-5

JO! Të vetmen kurorë që Ai mbante ishte kurora e gjembave. Zoti Jezus Krisht, Biri i vetëm i Perëndisë, u mbërthye në kryq. Kur vdiq, trupin e Tij e vunë në varr në një kopsht. Dhe si qenka Krishti një Mbret i përjetshëm?

Ne e dimë se Biri i Perëndisë nuk mbeti i vdekur! (Vendosni figurën 159, Krishti i ngjallur.) Ai u ngjall së vdekuri. Ai u kthye sërish në qiell dhe sot është ende i gjallë. Ai është Sundimtar mbi vdekjen, mëkatën dhe Satanin. Ata janë mundur nga Ai. Ai sundon në zemrën dhe jetën e çdokujt që e ka besuar Atë si Shpëtimtarin e tij. Në se është Shpëtimtari juaj, ai është edhe Mbreti juaj. Kjo do të thotë që ju duhet të bëni vetëm atë që pëlqen Mbreti. Thoni atë që do Ai të thoni, shkoni atje ku do Ai të shkoni. Ndoshta, është vështirë të sillesh në mënyrë të përzemërt me një djalë a vajzë në shkollë. Mos

harroni se Mbreti do që ju të jeni të dashur me të tjerët. Pra, binduni Atij dhe thoni një fjalë të përzemërt.

Figura 6-6

Dhe një ditë Zoti Jezus do të kthehet sërish nga qielli. Ai nuk do të vijë si fëmijë i vogël, siç erdhi në Bethlehem. Kësaj here, Ai do të vijë si Mbret i lavdishëm. (Vendosni kurorën - 160) Atë ditë çdokush që është gjallë do të mësojë se Ai është Mbret. Ata do ta shohin Atë, si Mbretin e Madh mbi gjithçka. Do të jetë një moment i trishtuar dhe frikësues për ata që se kanë besuar kurrë Atë si Shpëtimtarin dhe Zotin e tyre. A do të jeni njeri prej tyre? Në se po, ju dhe të tjerët duhet të përkuleni para Tij e të thoni se Ai është Zoti. Do të jetë shumë vonë për të shpëtuar. Ju s'do të keni vend në Mbretërinë e mrekullueshme, mbi të cilën ai do të sundojë përjetësisht. Po kjo ditë e madhe s'dihet se kur do të vijë. Mendo mirë që të jesh i gatshëm. Në se doni me të vërtetë të jeni të gatshëm, kërkojini Atij tju heqë mëkatet e të jetë Shpëtimtari dhe Zoti juaj. Jini të gatshëm për atë ditë të madhe, kur e gjithë bota dhe çdokush që ka jetuar do ta shikojë Zotin Jezus si Mbret të mbretërve dhe Zot të zotërve.

PYETJE PËR PËRSËRITJE

1. Pse mblidhte Davidi sasi të madhe druri, guri, ari dhe argjendi?
A. Për ndërtimin e tempullit.
2. Pse i tha Perëndia se tempullin do ta ndërtonte i biri dhe jo ai?
A. Ai kishte qenë në shumë beteja dhe kishte derdhur shumë gjak.
3. Ç'këshillë të mirë i dha Davidi Salomonit?
A. Bindju Perëndisë. Ji trim.
4. Veç grumbullimit të materialeve dhe inkurajimit të të birit, si ndihmoi Davidi në përgatitjet për ndërtimin e tempullit?
A. Ai caktoi njerëz që të punonin në tempull pasi ai të ishte ndërtuar. Të ishin në krye të adhurimit, të luanin instrumente muzikorë. Davidi shkroi edhe shumë psalme për adhurimin ndaj Zotit.
5. Çfarë premtim të veçantë i bëri Perëndia Davidit?
A. Do të krijoj mbretërinë tënde të përjetshme.
6. Ku është Davidi tani?
A. "Në shtëpinë e Zotit (Qiell) përjetësisht."
7. Ç'ndodhi pas vdekjes së Salomonit?
A. Mbretërat e Izraelit nuk iu bindën Perëndisë. Ai i ndëshkoi ata, duke u marrë mbretërinë e duke i çuar njerëzit në robëri.
8. Si ishte lidhur Davidi me Zotin Jezus?

- A. Maria, e ëma e Jezusit, rridhte nga familja e Davidit.
9. Cilat janë fjalët e veçanta që vura në tabelë?
A. Jezus Krishti është Zot.
10. Ku sundon tani Zoti Jezus Krisht?
A. Në zemrat e gjithë atyre që e kanë besuar Atë.
11. Kush e tha se "këtu është dikush më i madh se Salomoni"?
A. Zoti Jezus.
12. Kur do të bëhet Zoti Jezus Mbret mbi gjithë njerëzimin, madje edhe mbret i atyre që se besojnë dhe se duan atë?
A. Kur të kthehet nga qielli.

Përmbledhja e Hapave për Këshillimin e Fëmijës që do të Vijnë te Krishti
(Mbajeni në Biblën tuaj.)

Sigurojuni që fëmija kupton rreth:

Perëndisë

Cili është Perëndia?

Perëndia na krijoi. Ai flet me ne nëpërmjet Biblës.

Perëndia është i shenjtë dhe i pastër. Ai na do neve.

Mëkatit

Ç'është mëkati?

Mëkati është mosbindja ndaj urdhërimeve të Perëndisë.

Mëkati është kundër Perëndisë.

Flisni për mëkate të caktuar.

Fëmija është mëkatar.

Mëkati meriton ndëshkim.

Shpëtimtarit

Cili mund të heqë mëkatet tuaja?
Pse mund ti heqë Ai mëkatet tuaja?
Biri i Perëndisë vdiq i kryqëzuar për mëkatet tuaja.
Zoti Jezus u ngjall së vdekuri. Ai është Zoti i të gjithëve.

Shpjegoni si mund të shpëtohet:

Shpjegoni se çdo Zoti që të bëjmë ne, dhe çdo të bëjë Ai.
Përdorni një varg Biblik (Gjoni 1:12; 3:16; 6:37; Veprat 16:31;
Romakëve 6:23 ose 10:13.)
Çdo Zoti që të bëni ju?
Çdo të bëjë Zoti?

Paralajmëroni rreth vështirësive

Pyesni: "Doni të besoni te Krishti, apo do të prisni?"
Inkurajoni fëmijën të lutet me zë (nëse është gati).

Flisni për sigurinë e shpëtimit

Rikthejuni vargut Biblik që keni përdorur.
Flisni rreth jetës së ndryshuar.
Tregojini fëmijës se ç'di një njeri që beson Krishtin me të vërtetë.

Jepni më vonë këshilla për jetën Kristiane

Lexoni dhe zbatoni Biblën.
Flisni me Perëndinë, Atin tonë qiellor.
Tregojuni të tjerëve se ç'ka bërë për ju Jezus Krishti.
Kërkojini Perëndisë t'ju falë kur mëkatoni.
Takoni Kristianë të tjerë.
Mos harroni se Zoti Jezus premtonte: "Nuk do t'ju braktis kurrë."